CONTACT

THE LEADING HOLLAND-CANADIAN
MAGAZINE IN CANADA

2nd Year of Pub. NOVEMBER 1950 No. 15

ORANJE BOVEN !

Photo courtesy Chatham News

Het Nederlands Koninklijk Huis

Koningin Juliana met haar vier dochters, Maryke Beatrix, Margariet en Irene, benevens Prins Bernhardt bezochten onlangs de provincie Utrecht. Tijdens dit bezoek werd deze foto genomen. Wij weten dat alle lezers van "Contact" het Koninklijke gezin in hooge eere houden, als vroegere burgers van Nederland. Wij beschouwen het een groote eere om als Nederlands blad deze foto onze lezers te geven.

Een Jaar in 't Noorden

J. Vander Vliet

Niet lang geleden kon men in een Canadees blad de foto's zien van een Hollands gezin uit Noord-Ontario met een beschrijving van hun ervaringen sinds hun aankomst in de omgeving van Clute. (Tussen haakjes moet ik even vertellen, dat naar aanleiding van die reportage door de betrokken persoon o.a. werden ontvangen kindergoed, 12 zakken puffed wheat, een bontjas, een dozijn overhemden en 25 dollar, van zaken en particuliere personen in Ontario). Mr. Harry Struyk vertelde ons ervan in de ruime woonkamer van zijn huis, die helder verlicht was door een stralende najaarszon. "Dit is dan eigenlijk uw twede emigratie, Mr. Struyk?" "Ja, ik ben een tijdje in Holland Marsh geweest, waar ik met veel genoegen gewerkt heb bij Piet Verkaik. Maar, nadat ik het land hier in het Noorden gezien had, besloot ik maar dadelijk om deze plaats te kopen. Eind November 1949 kwamen we hier aan, na een reis met hindernissen: door noodzakelijke reparaties onderweg was ons geldbezit teruggebracht tot $17.00, zodat we de laatste dag bang waren er nog iets van te besteden voor ons eten."

"Hoeveel land hebt u nu eigenlijk?"

"Wel, we begonnen met 150 acres te kopen voor $1800.00. Hiervan kon ik $1000.00 zelf betalen en kreeg ik een lening van de Farm Loan Board van $800.00. Op deze farm was 40 acres "clear", de rest was bos en er stond hout op dat geschikt was voor pulpwood en dus voor de papierfabriek is bestemd. Later heb ik er nog 75 acres bij gekocht van de regering voor zeven en dertig en een halve dollar. Kort geleden heb ik er nog wat bij gekocht tegen een redelijke prijs, zodat ik nu alles bij elkaar 350 acres heb."

"Hebt u nog wat uit het hout kunnen maken?"

"Met behulp van mijn kinderen, (ik heb drie jongens die mee kunnen werken) hebben we voor $3000.00 hout gehakt. Maar we hebben dan ook haast geen tijd verloren. Een dag sneeuwde het zo hard, dat we het bos niet in konden gaan."

"Dan zal u wel niet veel tijd gehad hebben om nog iets aan de farm te doen?"

"Toch wel. We hebben ook nog kans gezien om 10 acres tarwe, 10 acres haver en een stukje turnips te zaaien. En dan heb ik nog 2½ zak aardappelen gepoot."

"Daar is zeker dit jaar niet veel van terecht gekomen. Ik hoor, dat het seizoen verbazend kort en nat is geweest en dat de vorst heel wat heeft bedorven. Hebt u niet 28 dagen regen gehad in Juni?" "Ja, 't weer was werkelijk niet gunstig, toch mogen wij niet klagen. Het graan is nog rijp geworden. De aardappels zijn wel afgevroren maar ik heb toch nog 120 zak gerooid."

"En op andere farms................"

"Dat ligt natuurlijk ook veel aan de grond en hoe die vroeger bewerkt is geweest en dan wat de vorst betreft, die is lang niet overal even erg geweest."

"Zijn dat uw kalveren die daar in de verte lopen?"

Ja, we hebben wat vee aangeschaft: de eerste drie koeien en 2 paarden heb ik begin Januari 1950 gekocht en betaald met hout en we zijn nu zo gelukkig, dat we 10 koeien, 7 kalveren en 2 paarden hebben."

"En natuurlijk kunt u niet farmen zonder machines en gereedschappen?"

"Er is veel nodig als men het werk goed wil doen en daarom hebben we hier en daar wat gekocht en hebben nu vrijwel alle landbouw werktuigen die we nodig hebben."

"Hebt u hiervoor ook nog de hulp nodig gehad van een of ander instantie?"

"De Farm Improvement Loan Board heeft mij $500.00 geleend op een behoorlijk lange termijn."

"'t Is eigenlijk overbodig om u te vragen of het u hier goed bevalt maar u zult toch nog wel een terugdenken aan het oude Vaderland."

"Natuurlijk, dat doen we allemaal. Ik had daar ook een plaats van 10 bunder in Overijsel, maar zou toch nooit hebben kunnen bereiken wat we hier nu hebben."

"Als u uit Overijsel komt waarom praat u dan als een Zuid-Hollander?"

"Dat komt omdat ik in Ysselmonde geboren ben."

We hadden nog graag wat langer doorgepraat maar moesten noodzakelijk met de avondtrein weg naar het Zuiden. Na een hartelijk afscheid van vrouw en dochter stapten we in de "International" truck, model 1938 en onze gastheer zette ons na een half uur af voor het hotel.

"Een groot gezin is toch maar wat waard in zo'n geval. Hij heeft wel 11 kinderen, waar 4 ervan kunnen meehelpen en de andere staan de handen ook niet verkeerd."

"En dan moet je ook durven en vakkennis hebben en natuurlijk, wat we zo vaak vergeten en toch het aller voornaamste is, de zegen van God. Die maakt rijk."

Aan de weg waar Harry Struyk woont staan nog enige farms te koop. De grond is er minstens even goed en de prijzen zijn zeer redelijk. Op beide staat een goed huis. Op de terugweg naar Cochrane reden we er langs. Aan de andere kant van de weg stond de wintertarwe al mooi boven de grond op land waar vermoedelijk nog nooit iets anders als bos had gestaan.

Het Noorden heeft een bijzondere bekoring. Laat die Hollanders daar maar een poosje hun gang gaan en over een paar jaren praten we nog eens bij leven en welzijn!

Canadezen zijn goede Buren

J. Vander Vliet

Wieger de Jong in Hopeville, Ont. had zijn gehele oogst verloren door de hagel. Beide man en vrouw hadden zo hard gewerkt om geld genoeg bij elkaar te krijgen voor een farm. De farm was gekocht, alles stond er zo mooi voor en in enkele minuten was alles ook weer weg. Van al de boerderijen in die omtrek was de zijne het zwaarst getroffen. De buren schatten het verlies op 100% en beraadslaagden heimelijk om dit immigranten gezin te helpen.

Terwijl de Jong, nog teneergedrukt door deze tegenspoed, de grootte van zijn verlies zat te overwegen en peinsde wat hij met zijn vee zou doen nu hij geen voer had, drong een steeds sterker wordend geronk van motoren tot hem door en toen hij ging kijken wat er aan de hand was, passeerde hem juist de voorhoede van een tractor-brigade, 22 sterk, allemaal buren, die gekomen waren om zijn land te ploegen.

De vrouwen volgden in de achterhoede met manden vol levensmiddelen om de mannen op krachten te houden. In een namiddag was al het land geploegd.

Met de eenvoudige verklaring "We won't see him stuck" maakten zij zich van het geval af.

CONTACT

The Leading Holland-Canadian Magazine in Canada

Published Every Third Week of each Month.

Managing Editor:
MR. JOHN VANDER VLIET,
304 Dundas Street W., Trenton, Ontario

Contents
All matters for publication (except advertising) should be send to the office of the Managing Editor

Business Manager
MR. JOHN VELLINGA
P.O. Box 234, Chatham, Ontario

Subscriptions and Advertising:
Send all subscriptions, renewals and advertising to our Business address P.O. Box 234, Chatham.

Printers:
THE MERCURY PRESS, CHATHAM, ONT.

Publisher:
Ch. Ref. Immigration Societies in Eastern Canada

Subscriptions $1.00 a year in advance

De Regering moedigt aan tot Sparen

Obligaties van de vijfde serie van de "Canada Savings Bonds" zijn nu te koop in iedere bank. Zij geven een interest van 2 ¾ % per jaar en lopen tien jaar. Iedere obligatie zal de naam dragen van de eigenaar, waardoor deze beschermd wordt tegen verlies of ontvreemding. Zij kunnen ten allen tijde te gelde gemaakt worden bij iedere bank tegen de volle waarde plus interest.

Het maximum bedrag dat door een persoon kan worden belegd is $1000.00 maar ieder lid van het gezin kan er aan mee doen. De obligaties zijn te koop in bedragen van $50.00, $100.00, $500.00 en $1000.00.

De regering tracht zaken en industrien er toe te bewegen om het kopen van deze obligaties mogelijk te maken voor hun personeel door wekelijks of maandelijks een zeker bedrag van hun loon voor dat doel in te houden

En nu aan 't Werk!

J. VANDER VLIET

De afdeling "Stratford" spreekt in een schrijven dat ik dezer dagen ontving haar afkeuring uit over het geschrijf in "Contact" naar aanleiding van het artikel: "Zo zijn onze manieren". "Wij zijn niet naar Canada gekomen om elkaar de haren uit te kammen en elkaar de les te lezen hoe eenieder zich te gedragen heeft" zegt de correspondent. "Dit geschrijf bouwt "Contact" niet op maar breekt het tot de grond toe af".

Een correspondent uit Campbelford merkt leukweg op: "Als het er zo bijstaat met de Hollanders als de schrijver in Augustus nummer denkt dat het is, dan staat Canada er mooi op met zijn 25.000 Hollandse emigranten en nog een contact voor een andere 10.000 voor het volgende jaar............ Over het algemeen doen onze mensen goed hun best, omdat ze tenslotte allemaal als ideaal hebben eens voor zichzelf te willen beginnen en hoe moeilijk het ook voor velen is, toch houden ze de moed er in en ik zou zeggen een werkweek van 75 tot 85 uur bijna de gehele zomer door zoals velen van ons maken, duidt nu juist niet op lijntrekkerij". Hij voegt er ten slotte nog deze waarschuwing bij: "Laten zij die minder hun best doen bedenken, dat we het niet mogen verprutsen, zodat we ons moeten schamen voor hen, die nog komen zullen en die ook een kans willen hebben in dit mooie land".

Met deze laatste zin heeft de schrijver de kern van de zaak aangeraakt. Wat iemand voor manieren denkt te moeten hebben en of hij al of niet zijn best doet, of hij betrouwbaar is in zaken zijn dingen, die volgens sommige mensen, ieder voor zichzelf moet weten. Dit is echter niet geheel juist. Als ik een ellendig krot van een huis bouw aan een weg waar goede huizen staan, haal ik het aanzien van de hele buurt omlaag. Als ik op een rustige Zondagmorgen uit de Hollandse kerk kom en met veel lawaai van de claxon mijn auto op de weg breng dan erger ik daarmee de mensen, die naast de kerk wonen en door het onverstandig optreden van die ene zegt men: "O, dat zijn die Hollanders - die maken altijd zo'n herrie." Voor wat de ene, onnadenkend doet, wordt een hele kerk beschuldigd.

Kort geleden schreef ik aan iemand in het tabaksdistrict of hij ook een Hollands gezin kon gebruiken. Hij antwoordde het volgende: "You have been misinformed that we are wanting a Dutch family. Last May we had a Dutch family come to work for us. We gave them a good house with every convenience and in the middle of harvest they left us to work in tobacco. These people had been in Canada a year in July." Volgens de letter van het contract had dit gezin het recht om na een jaar te veranderen, maar volgens goede, degelijke opvattingen betreffende de onderlinge verhoudingen hadden zij bij hem moeten blijven totdat de oogst over was, ook al had het hen wat dollars gekost. Het zijn juist deze dingen, waar de eenling het bederft voor de massa, die sommigen onzer naar de pen doet grijpen om ze aan de kaak te stellen opdat het euvel worde uitgeroeid.

De redactie sluit hiermede de bespreking over het "beruchte" artikel en over de ontboezemingen, die er het gevolg van waren. En laten we nu we ons gemoed hebben gelucht, over gaan tot de orde van de dag en met alle kracht ons er in de komende wintermaanden toe gaan zetten om onze organisatie op te bouwen en om eendrachtig de schouders te zetten onder de grote taak, die voor ons ligt.

VOOR DE VROUWEN

Edith

Wereld Gelijkvormigheid

Het artikel voor deze maand is een antwoord op twee ingezonden brieven. De eerste komt van Mrs. B. en de tweede van Mrs. H. Beide handelen over wereldgelijkvormigheid. U zult wel ondervinden dat het in Canada meer strijd kost dan in Holland om het smalle pad te bewandelen. En wat een zegen dit is. Stilstand is achteruitgang op geestelijk gebied ook. In Holland hebben onze voorvaders een goede naam verworven als Calvinisten, en het is niet zo moeilijk om daar in de oude wegen te wandelen. Maar er is een groot gevaar n.l. dat we met z'n allen achteruitgaan en dat is een gevaar dat ik vaak opgemerkt heb in de laatste jaren. Wij zijn trots op onze belijdenis geschriften en geloofsleer, maar andere kerken hebben die ook wel. Maar ons leven moet ermee in overeenstemming zijn anders is onze zaligheid ver te zoeken. Ik wilde soms wel, dat men ons naschreeuwde of met stenen gooide zoals ze mijn Grootmoeder deden die haar hele leven gaf voor kerk en school.

Maar nu eerst vraag No. 1 van Mrs. B. die lid is van het "Women's Institute" en vraagt wat haar houding moet zijn tegenover kaart-en danspartijtjes, die gehouden worden om geld te verzamelen. Laten we eens zien wat dit "Institute" is en doet. Hun motto is "Voor huis en vaderland". Zij staan onder toezicht van het ministerie van land en tuinbouw (Dept. of Agriculture) en zijn niet met enige politieke of religieuze groep verbonden. Wij kunnen dus niet verwachten dat het een Christelijke ver. is. Hun streven is dat iedere groep in eigen omgeving verbetering aan zal brengen, waar dat nodig is. (b.v. goed drinkwater en licht en wegen voor scholen, geen gevaarlijke overwegen, of iets anders dat iedere groep vindt in haar district). De contributie is, als ik me goed herinner, 50 cent per jaar. Er moet dus een weg gevonden worden om geld te krijgen. Sommigen houden een bazaar of een "silver tea" en uw afdeling houdt een kaart partij. Ik geloof dat u zelf wel weet wat het antwoord is. Mijns inziens kunnen wij deze groepen heel wel steunen met werk, maar we moeten altijd uitlaten komen dat wij Christenen zijn. Dat is de beste manier, en een pracht gelegenheid om een zoutend zout te zijn. Ik heb zelf nooit anders dan respect ondervonden van Canadezen en ik heb altijd een hele strakke grenslijn getrokken.

U zult misschien wel verbaasd zijn als ik u vertel dat ik meer bedroevende antwoorden krijg in onze eigen kerk. Het is nog maar enkele weken geleden dat iemand tegen mij zei: "Oh, mevrouw u bent zo ouderwets, u rookt niet en u gaat niet naar de bioscoop". Mijn vraag was toen, durf je dat wel doen als je Vader het ziet? Toen begon ze te lachen en zei, "Wij hebben nooit een partijtje dat alle meisjes niet 10-20 cigaretten roken". Als een ander mij zo iets vertelde zou ik het nooit geloofd hebben. Een van onze mensen vertelde over een Chr. dansclub in hun dorp waar haar vriend bij hoorde. Zo oud als ik ben heb ik nog nooit geweten dat eer een Christelijke en wereldse dans is. Maar om terug te komen op uw vraag. Waarom stelt u niet voor dat ze een andere manier vinden om geld te krijgen en als ze het proberen geef het dan 100% steun zodat ze nooit kunnen zeggen, ze zocht om een uitvlucht.

En de tweede brief komt van Mrs. H. en haar vraag is niet zo gemakkelijk omdat het bijna onmogelijk is om Kerstmis en St. Nikolaas apart te houden in Canada. En St. Nikolaas is overal voor de kinderen meer dan voor volwassenen. Mrs. H. ging verleden jaar met haar kinderen naar het kerstfeest op school en wat ze daar zag met een toneelstukje over het Kerstverhaal en St. Nikolaas in persoon, kwam niet overeen met onze principes. Ik wil u wel vertellen wat wij doen met onze kinderen en misschien bent u het niet met ons eens alhoewel ik hoop dat het u helpt. Deze toneelstukjes in mijn ervaring zijn voor de kleuter klas en het meent weken om die kleintjes zoiets te leren. Nu kunnen we ze wel terugtrekken van al deze uren besteed aan zingen enz. maar het zou heel erg sneu zijn als ze alleen er bij moeten zitten. Als oudere kinderen het moesten doen zouden wij het verbieden. U kunt altijd naar school gaan en spreken met het hoofd over deze dingen. Wij gaan altijd met onze kinderen mee en dan bespreken wij het samen thuis en laten hun zien wat goed of niet goed is. Ze moeten in dit land zelf overtuigd zijn. Onze kinderen weten allen dat St. Nikolaas niet bestaat en al zou u het hun niet vertellen dan wisten ze het toch wel. Je kunt hier wel 6 St. Nicks per dag zien weken achtereen en ik denk dat u hier geen kinderen vindt die denken dat hij echt bestaat.

Scholen hier hebben een "Home and Shool" groep die vergadering houden voor de ouders. U zou uw bezwaren bij hun kunnen brengen. Paulus schrijft in zijn brief aan Efeze 5:15 ',Ziet dan, hoe gij voorzichtelijk wandelt", en in Romeien 14:12 lezen wij "Zo dan, een iegelijk van ons zal voor zichzelven Gode rekenschap geven".

RECEPTEN

Er is een verzoek ingekomen van Mrs. van I. voor een recept van banket letter, speculaas en marsepein en zalm taart. Als er een bakkersvrouw onder onze lezers is kan die ons misschien wel helpen. Ik heb geen Hollandse recepten en kan ook niet uitrekenen hoeveel lepels in een gram zijn en hoeveel onzen in een pond zoals wij die hier hebben.

Verder vraagt Mrs. B. om een methode voor het verwijderen van letters van suikerzakken. Ik weet 3 manieren en ik hoop dat u een van deze gebruiken kunt. Los 2 eetlepels washing soda op in heet water en kook het zakje hierin gedurende ½ uur. Was met een stuk "laundry" zeep, op een wasplank indien nodig. Was in bleek water als u het zakje wit wilt hebben. No. 2. Kook het zakje 10 tot 15 min. in het Linseed zeepwater en als de letters er na 't wassen niet uit zijn, zet het zakje dan in petroleum en was hierna met zeep.

Mrs. B. schrijft ons dat zij het Robin Hood kookbook gebruikt en het aan ons aanbeveelt. Alle recepten zijn uitvoerig beschreven.

Hier volgt een recept voor Mrs D. die graag een pie wil bakken. Appels zijn goedkoop tegenwoordig en ik zal dan maar beginnen met een appel pie. De kunst om een goede korst te krijgen is koud water gebruiken en zo weinig mogelijk bewerken met uw handen.

2 kop meel ¾ theelepel zout. ⅔ kop shortening 4 tot 6 eetlepels ijskoud water.

VOOR DE VROUWEN
(Continued)

— — — — —

Zeef het meel en zout in een schaal. Voeg het vet toe en snijdt met een mes het vet door het meel tot het kruimelig is. U kunt het ook wel doen met uw vingers maar dan moet u heel voorzichtig zijn. Voeg het water toe en vermeng alles met elkaar heel luchtig. Strooi een beetje meel op tafel en rol de helft van dit beslag uit tot ongeveer ¼ van een inch. Leg dit in een pie pan. Vul de pan met gesneden appels waarbij u suiker en een beetje kaneel voegt. Dan rol u de andere helft uit op de tafel en doet het over de appels. Snij alle deeg af dat over de pan hangt. Maak een opening in de pie voor de stoom en bak in een oven 450 F voor 15 min. en dan voor 20 min. in 350 F.

— — — — — —

Mrs. G. komt met een heel goed voorstel en wel het opnemen van patronen. Ik heb de redactie hierover gesproken en om patronen te drukken moet men een photoplaat maken. Deze kunnen zij niet krijgen van Hollandse patronen. Ze zullen proberen plattn te krijgen van een firma hier, en ieder patroon heeft een nummer. U vraagt om het patroon dat u wilt hebben en de maat, dan al u hebt te doen is leg de patronen op het materiaal en knip het uit. Het is zo gemakkelijk dat mensen zonder naailessen er goed gebruik van kunnen maken.

Adresseer uw brieven aan "Edith" % Contact, 304 Dundas St. W., Trenton, Ont.

INGEZONDEN

Een Lezer Schrijft

Met meerdere en mindere belangstelling heb ik al de ingezonden stukken gelezen betreffende ondervindingen van immigranten, ondervindingen met farmers-werkgevers en ondervindingen in en voor de kerk. Wij zijn hier nu drie jaar in Canada en hebben ook verschillende ondervindingen opgedaan, goede en mindere goede, maar uit elk daarvan hebben we iets geleerd en het is voor ons meer dan ooit waar, een mens is nooit te oud om te leren. Laten we bij het begin beginnen. Wij allen besloten om te emigreren, omdat het ons hier beter leek, meer toekomst, minder oorlogsgevaar en zoovoort. Wij wisten in Holland niet, dat het gemiddelde loon 75-90 dollars de maand eigenlijk te weinig was om een toekomst te bouwen, en ook dat de arbeidsovereenkomst licht ongedaan kan worden gemaakt. Toen de Canadese farmer goed voor ons zegde, rekende hij op goedkope arbeidskracht en vakkundige boeren. De eerste maanden gingen alles best, maar algauw merkten we dat we om voor onszelf te beginnen meer loon moesten verdienen. Voor een gezin met grote kinderen was dit natuurlijk veel gemakkelijker als voor een jong "couple". Men kan voor grote zoons en dochters goed betaald werk vinden in fabrieken enz. en dan had men algauw zoveel geld om in het klein voor eigen rekening te beginnen. Voor een jong gezin is het onmogelijk om van 90 dollar iets te sparen en is men genoodzaakt om na het volbrengen van ons jaar contract meer loon te vragen of te veranderen.

Maar eerst ons jaar vol maken al gaat het dan ook met tegenzin; een man een man, een woord een woord. Is uw plicht eenmaal vervuld, dan kunt u net doen als de Canadees: wie het meest biedt heeft mij. Een Canadese baas is heus niet kwaad als u hem opzegt en voor meer geld bij een ander gaat werken. Hij is op zijn hoogst teleurgesteld maar in zichzelf zal hij u "smart" noemen. Dit is het land van de Dollars (met een hoofdletter) en eenieder die weet hoe ze te verdienen is de "smart man" in de oogen van een Canadees. De meesten onzer hebben dit al wel ondervonden; in zaken is hier veel meer geoorloofd dan in Holland; koop b.v. maar eens een car, etc. Als men de verkoper zou geloven was hij beter dan een nieuwe, als het achteraf heel anders uitkomt zal geen Canadees u beklagen maar de verkoper daarentegen een "smart" man noemen. Dit zijn omstandigheden waar wij niet aan gewend waren.

Wat dat ingezonden stukje in Aug. No. over luie of zieke Nederlanders zegt, ik geloof niet dat dit zo erg is. De Hollandse immigrant heeft over het algemeen een goede naam en het is aan ons om dit waar te maken en te bestendigen. Wij hebben nog geen dag zonder werk geweest en bij verandering van werkkring altijd de beste hulp ondervonden van de Canadezen. Wij maakten in 't begin wel vaak de fout door te zeggen: Dat was beter, en dat doen we zo in Holland enz. maar we zien nu wel in dat dit fout was. Wij probeerden de Canadezen iets te leren maar in werkelijkheid was het juist anders om, wij moesten zoveel mogelijk van hun trachten te leren. Laten we het zo zeggen: behoud het goede wat ge zelf hebt en probeer een andermans ideen, is het goed, neem het over, en is het niet goed laat het voor wat het is, maar kam het niet af. Beter is om die ander bij gelegenheid met voorbeelden aan te tonen dat uw idee goed was. Dat geldt niet alleen voor farming maar ook voor het omgangsleven en gemanierdheid.

Er zijn dingen ook op kerkelijk en maatschappelijk terrein die wij wel graag anders wilden zien, maar verlies niet uit het oog, wij zijn hier gasten en vreemdelingen, en u vindt het ook niet zo leuk als men u op de tenen trapt. Gevoelens zijn erg kwetsbaar vooral op geestelijk gebied. Wij hebben dat in Holland meer dan genoeg ondervonden met de onverkwikkelijke verschillen op geestelijk terrein van de laatste jaren, en wij moeten het eerder als een weldaad aanvoelen, dat de kerken hier onderling zo goed samenwerken. Wat het praten voor de kerk betreft, is dat wel zo erg. Wij gaan naar de Canadese kerk omdat hier geen Hollandse is, maar na de dienst staan de Canadezen ook voor de kerk te praten. Laten we het alleen bij een kort praatje laten en er geen vergadering van maken, geen mens die daar aanstoot aan heeft.

Wij allen trachten ons hier een plaats te veroveren, laten wij het doen op een wijze een Christen waardig, met mond en daad.

PHIL. DOST

Fenelon Falls, Ont.

THE YOUNG PEOPLE'S PAGE

A. PERSENAIRE

Louis St. Laurent

Last month the city of St. Catherines had the rare distinction to have as its official guest the man who holds the highest position in the Dominion of Canada. I refer to the Prime Minister, the Honorable Louis St. Laurent. He was invited to address the students of the St. Catherines Collegiate and Vocational Schools, an institution which of late has been in the limelight, because its senior football team is expected to win the COSSA (Central Ontario Secondary Schools Association) gridiron champiosship, and also won the highest honors at tht "Red Feather" football tournament held in Toronto.

While the Prime Minister was here, he made no less than six speeches; and, according to his own testimony, his one subject on all occasions was "The Advantages of Being A Canadian." Personally I had the privilege to hear him speak in the evening at the meeting for the general Public. I shall not attempt to give a full account of his speech. His main contention was, that as Canadians we have the privilege, through our democratically elected representatives, to run our own affairs, and to bring aoout a change in our government, whenever we feel that our representatives are not managing things for the best welfare and benefit of our country. Further, he enlarged upon the freedoms and the opportunities we have in this country of matchless beauty with all its unlimited natural resources. And finally, he urged his audience to welcome people from other lands, who wish to enjoy our bounties and privileges with us.

The Prime Minister is a kindly looking man with a winsome personality. He spoke in an informal and pleasant manner.

But what ingratiated him most to the audience was his own suggestion, that after the meeting he would like to shake hands with all those in the audience who would like to meet him and his charming wife personally. As he stood there in the hall of the Collegiate auditorium, surrounded by a large crowd of people from every walk of life, I was struck with the idea, that this was truly the most practical demonstration af his whole speech, namely, that it is, indeed, a privilege to be a Canadian. For where in the whole world would a ruler be so accessible to the ordinary man, as was this greatest man in all Canada today. As I walked home, I overheard a proud darkey telling his companion of the thrill he had experienced when he shook the hand of this great man.

This is Canada! The land of freedom, the land of opportunity for the common man, the land of beauty and unlimited possibilities! Let us appreciate what it has to offer us. Even though we may be justly proud of our Dutch heritage, let us appreciate even more the advantages which we may enjoy as future Canadians.

When we think of Europe, we are reminded of the hoary past, its cultural treasures and its rich historical meetings. But when we think of Canada, we are reminded of the hardy pioneers who but in recent times opened up this vast country for us, and now appeal to us to carry the torch of freedom and enterprise onward into a future bright with the opportunity to build here a world better than the old. But, if this ideal is to be realized, however, Canada above all needs men and women, who like the Pilgrim Fathers, who laid the foudation of the American nation, will order their lives in accordance with the Word of God, and who will have as their highest aim the glory of God and the furtherance of His Kingdom.

JEUGDRUBRIEK

Ik zal dit stukje maar in het Hollands schrijven, omdat het schijnt , dat er nog sommige lezers van "Contact" zijn, die het Engels niet lezen kunnen.

De Heer John Brus van Stratford heeft aan de redactie van ons blad een brief geschreven, waarin hij de wens uitspreekt, dat er een Jeugdblad mag komen in het Hollands. Of. als dit niet mogelijk is, dat "Contact" dan toch een Jeugdrubriek zal hebben. Verder wil hij, dat alle voorzitters der plaatselijke verenigingen daar om de beurt een stukje in zouden schrijven.

Toen ik dit voor de eerste maal las, voelde ik mij wel wat teleurgesteld. Hier heb ik al verscheiden maanden lang een Jeugdrubriek verzorgd in ons blad, en nu word ik in eens gewaar, dat onze vriend in Stratford daar nog niets van af schijnt te weten. Is dit misschien omdat ik door de redactie verzocht ben geworden om in het Engels te schrijven? Toch kan ik niet geloven, dat de heer Brus zo weinig Engels kan lezen, dat hij niet zou weten, dat "The Young People,s Page" dezelfde betekenis heeft als het Hollandse woord "Jeugdrubriek". Hier komt nog bij, dat ik al zeer vele malen alle Jeugdverenigingen dringend verzocht heb om ook iets voor "Contact" te schrijven, hetwelk ik dan gaarne in mijn rubriek wil opnemen. Zij kunnen dit, naar gelieve, of in Engels, of in het Hollands doen.

De Heer Brus heeft zijn schrijven begeleid met een artikel van zijn eigen hand, hetwelk ik, als de redactie het goedvindt, de volgende maand zal publiceeren. Ik dank mijn vriend voor zijn belangstelling, en hoop dat anderen zijn voorbeeld zullen volgen. Alleen maar, als onze schrijvers er maar mede rekenen willen, dat "Contact" is niet zoo zeer gesteld op "meditaties" voor de jeugd; maar zou liever wat men in het Engels noemt "news and views" opnemen.

Zelf zou ik net zo lief in het Hollands schrijven, als ik daardoor maar de overtuiging kon krijgen, dat mijn artikeltjes gelezen worden. Doch de redactie heeft gedacht, dat onze jongelui het Engels vlugger leren dan de ouderen, en dat zij daarom behoefte hadden aan voorlichting in de Engelse taal; temeer omdat zij zodoende ook die taal beter machtig zullen worden. Doch wij zijn altijd bereid de gedachten en kritiek van anderen te ontvangen.

Hopende dat ik nu overstroomd zal worden met allerlei artikelen voor "The Young People's Page", verbijf ik,

Uw dienstwillige dienaar,

A. PERSENAIRE

Plan van Actie

JOHN VELLINGA.

Wij hebben een prachtdag gehad de zevende November. Zoals U weet kwamen wij toen tezamen in Hamilton voor de jaarlijkse vergadering van onze Immigratie Organisatie. Ook ditmaal werd de vergadering gehouden in de ruime bijgebouwen der Chr. Reformed Church in Hamilton. Ongeveer 60 personen waren aanwezig, 27 afdelingen waren vertegenwoordigt. Ook enkele dames vereerden ons met hun aanwezigheid, wie weet of misschien in de toekomst het nog zo ver komt dat we allen onze vrouwen meenemen.

De vergadering begon op tijd, ongeveer 10 uur in de morgen, en eindigde ongeveer 7 uur 's avonds. Het program was varierend, verslagen over werkzaamheden verricht, en plannen voor de toekomst. Het bleek dat ook in het afgelopen seizoen weer vele honderden nieuwe broeders en zusters tot ons overkwamen uit Nederland, en als gevolg telt onze organisatie nu 33 afdelingen. Ongeveer 800 leden hebben zich tot dusver aangesloten als leden onzer onderlinge verzekering. Natuurlijk wordt verwacht dat binnen korten tijd wij dit kunnen verdubbelen, wat ook heel best mogelijk is. De penningmeester bracht verslag uit waaruit bleek dat tot dusver na alle uitkeringen, er nog ongeveer 3500 dollar saldo aanwezig is. Onderzoek zal worden gemaakt over de mogelijkheid om ook gewone dokterskosten (anders dan operatie) te betalen in geval wanneer iemand in het hospitaal is voor behandeling. Dus niet doterskosten wanneer men aan huis behandelt wordt. Ook zal getracht worden om naast deze verzekering een begrafenisverzekering op te zetten, op dezelfde basis namelijk voor de gehele provincie. Er wordt vooral op gewezen dat alle leden op tijd hun premies betalen, en de lokale penningmeesters van nu aan moeten zich houden aan de algemene bepalingen ook inzake het aannemen van nieuwe leden, en de voorgeschreven wachttijd, en het betalen van uitkeringen. Beginnende January 1951, zullen de premies van alle leden moeten betaald worden gedurende de eerste twee weken van elk kwartaal, dus in January, April, Julie en October. Nieuwe leden kunnen zich opgeven gedurende de eerste maand van elk kwartaal, met betaling van de volle premie voor dat kwartaal, doch zij komen niet in aanmerking voor uitkering tot het begin van het nieuwe kwartaal.

Alleen nieuwe immigranten pas gearriveert uit Nederland, ontvangen directe uitkering indien zij zich binnen dertig dagen na aankomst als lid opgeven, en de premies van het lopende kwartaal betalen. Elke lokale penningmeester is nu in het bezit van een "kit" met alle nodige formulieren, ook zijn er exemplaren met algemene inlichtingen, het wordt verwacht waar een afdeling is dat men niet naar leden van het hoofdbestuur of de provinciale penningmeester schrijft, doch zich in verbinding stelt met een lokaal bestuurslid. Van tijd tot tijd zal door middel van "Contact" meer uitleg gegeven worden aan zekere zaken, en zo hopen wij dat binnen korten tijd onze onderlinge verzekering flink mag groeien en dat het een sterke schakel mag worden om elkaar te helpen. Laten alle leden beseffen dat de opzet van dit alles niet is om geld te maken en profijten, ook niet om deze verzekering te gebruiken wanneer men denkt dat het kan gebeuren dat ik spoedig zoiets nodig heb, doch het is om elkaar te helpen, vandaag deze, morgen anderen.

Veel tijd werd gegeven voor een bespreking van Immigratie zaken. Vooral kwam naar voren dat er een verruiming is in de bepalingen voor toelating in Canada. Bijvoorbeeld in gevallen van naaste bloedverwanten is het nu mogelijk dat ook onze leden zelf sponsor worden, onverschillig wat ambacht het familielid heeft. Alleen wordt verwacht dat er in de omgeving waar de sponsor woont genoeg uitzicht is voor werk dat wanneer het familielid arriveert hij een redelijke kans heeft. Aangaande behuizing zijn de bepalingen zo dat wanneer een sponsor (familie) genegen is om de mensen eerst in eigen huis te nemen, men dit in de meeste gevallen accepteert. Ook is onze immigratie organisatie genegen om hierin hulp en voorlichting te geven, en wanneer de authoriteiten weten dat zulk een sponsor de hulp geniet onzer organisatie in het vinden van woningruimte is dit voor hem een grote steun. Mogen wij onze leden daarom aanraden, indien U familieleden in Nederland hebt, en die wensen te emigreren, en U is genegen om als sponsor te fungeren, zoek dan contact met de fieldagenten onzer organisatie, of uw lokale bestuur, bespreek dit, en tracht een regeling te treffen waarvan U zeker is dat het de goedkeuring van het Departement van Immigratie ontvangt. Het is verblijdend dat reeds vele leden hiervan gebruik hebben gemaakt, en een goedkeuring ontvingen op hun aanvraag.

Ook is het nu mogelijk voor anderen dan boeren om toegelaten te worden in Canada. Dus elk ambacht staat nu gelijk, of men boer of bakker, barbier of schoenmaker is het maakt geen verschil. Alleen dit, voor eenieder moet er een sponsor zijn, die genegen is werk te geven. Het kan niet verwacht worden dat men voor behuizing zorgt, want dit doet een zakenman ook niet voor zijn werkvolk hier in Canada. Nu is dit een grote strop, want er moet toch voor gezorgt worden dat wanneer zo iemand een gezin sponsort, en dit gezin arriveert, dat er een plaats is waar de mensen aan kunnen komen en de eerste tijd vertoeven, totdat men zelf iets vind. Men begrijpt dan ook dat dit de grootste rem is die het tegenhoud om vele ambachtslieden te plaatsen. Is nu onze organisatie bereid om te zorgen voor tijdelijk onderdak voor dit soort gevallen? Wanneer een ambachtsman een sponsor krijgt, en wij zorgen voor tijdelijk onderdak dan is het departement van Immigratie bereid om in de meeste gevallen zulk een regeling goed te keuren. Hiervoor hebben wij natuurlijk de hulp nodig van alle afdelingen en leden. Elke afdeling moet zelf trachten uit te zoeken hoevele hunner leden tijdelijk onderdak of kamers wil afstaan aan zulke gezinnen. Wanneer men dit weet, dan kan men trachten om in eigen omgeving sponsors te vinden, voor zulke ambachtslieden. Op deze wijze is het mogelijk om in alle afdelingen een zeker aantal te plaatsen, waarmee men eigen groep versterkt, en terzelfdertijd ook andere broeders en zusters helpt die gaarne een kans krijgen om naar dit goede land te emigreren. Het zal dus enige opoffering eisen maar laten wij hiervan niet terugschrikken. Wij noemen elkander broeders en zusters, goed, hier is een gelegenheid om dit te betonen. En werkelijk zulk een kleine dienst kunnen wij elkaar wel bewijzen. Verwacht wordt natuurlijk dat de betrokken immigranten een vergoeding geven voor de genoten hulp, en zelf er met alle ernst op uit gaan, om behuizing te vinden. Wij hopen dat op deze wijze er gelegenheid komt om dit jaar enige honderden gezinnen te helpen. Wij vragen in dezen dan ook de hulp van alle leden, en bespreek deze zaak op uw eerstvolgende plaatselijke vergadering.

Ook "Contact" kreeg een beurt van bespreking. Eenieder verblijde zich dat het zo voorspoedig gaat met ons eigen orgaan. De algemene gedachte was,

PLAN VAN ACTIE

(continued)

dat het alleen jammer is dat het inplaats van eenmaal niet twee maal per maand verschijnt, en uiteindelijk elke week. Er werd dan ook besloten dat het bestuur machtiging ontvangt om te trachten volgende jaar wanneer zij zulks mogelijk acht over te gaan tot een vermeerdering van twee keer per maand. Voordien zal onderzocht worden de mogelijkheid op welke basis er een kans is om een blad uit te geven voor geheel Canada, vooral met het oog hierop dat er nu een breder commissie gevormd is in het Westen met betrekking tot de Canadian Calvinist.

Als bestuursleden werden herkozen: Rev. A. Persenaire, Mr. John Vander Vliet, en Mr. John Vellinga. Om tijd en onkosten te besparen is het toezicht van onze onderlinge verzekering en van Contact geheel onder het beheer van het bestuur.

Omdat er weinig tijd meer over was, moest de bespreking aangaande Spaar en Leenbanken bekort worden. Verslag werd uitgebracht dat tot op heden vier zulke banken zijn georganiseerd, en dat de anderen reeds plannen hebben, om ook spoedig over te gaan tot organisatie. Er werd besloten om deze zaak verdere plaatsruimte te geven in Contact omdat hierdoor elk lid voldoende kennis zal krijgen, om zich een begrip te vormen over het werk en voordelen van zulk een instelling.

Ik heb U enige zaken genoemd van deze zeer nuttige vergadering, het is niet nodig hier veel aan toe te voegen. Alleen dit. Ter vergadering was ook aanwezig een afgevaardigde van de afdeling "Cochrane", in de persoon van Mr. Jan Schenk. Wij hebben deze broeder de gelegenheid gegeven om ons enkele dingen aangaande de Noord te vertellen. En niettegenstaande moeilijkheden, onze mensen in het Noorden zien nu reeds in dat er grote mogelijkheden zijn. Men gaat dan ook goedmoeds de toekomst in, en onder de zegen Gods hoopt men dan ook voort te gaan. Hij merkte op dat men over de Noorderlingen niet bezorgd behoeft te zijn, en verwacht zelf dat in de naaste toekomst nog velen zich zullen vestigen in hun omgeving, zodat ook in het hoge Noorden de Nederlanders zich een bestaansmogelijkheid mogen veroveren en tonen dat met ijver en taai geduld, bovenal met vertrouwen op God in de toekomst ook in het hoge Noorden welvarende Ch. Reformed Churches zullen gevonden worden.

Tot slot dit. Mogen wij alle personen die als afgevaardigden ter vergadering aanwezig waren verzoeken om in overleg met hun lokaal bestuur er op aan te dringen om ten spoedigste een leden vergadering bijeen te roepen om dan hun verslag te doen, en vooral te bewerken dat elk lid zijn medewerking gaat geven om gedurende 1951 meer dan ooit te voren alles te doen om meer gezinnen en personen te helpen aan een sponsor en indien nodig met tijdelijk onderdak. De gelegenheid is er, laten wij die niet voorbij gaan, maar laten wij betonen dat het alleen geen vrome woordjes zijn wanneer wij elkaar broeders en zusters noemen, maar dat wij daadwerkelijk het welzijn van elkander zoeken, en offers willen brengen, zodat de wereld rondom ons zal kunnen zeggen "Zie de opoffering die men zich getroost, die mensen hebben elkander lief, en dat bovenal onze Hemelse Vader hierdoor verheerlijkt word.

CANADIAN HISTORY

A. E. Tigchelaar, B.A.

Provincial and Federal Governments:

The Ontario Liberal Party at their latest convention chose Walter C. Thomson as their new leader to replace Farquarhart Oliver who had resigned as leader of the party.

To many new and old Canadians alike our political administration seems like a strange one indeed. Imagine a nation with a population of only fourteen million people, being governed by eleven disinct governments. Ten of them provincial and one federal. During the lean years of the thirties when economy was the watchword, many complaints were voiced concerning this apparently wasteful and expensive system of administering the affairs of our nation. However even though our present system may not meet the approval of everyone, there are very good reasons for our present form of administration. These reasons find their origin in the history and development of Canada as a full fledged nation.

We only need go back a little more than a hundred years in Canadian history to discover that the idea of a united Canada was non existent on this continent. After the American Revolution some British statesmen had voiced the idea of a United States of British North America in the hope of consolidating the remaining British possessions in North America as a guarantee against further American expansion, but the individual colonies comprissing Newfoundland, Prince Edward Island, New Brunswick, Nova Scotia, Quebec and Ontario had no desire for Union, geographical barriers made such a union impractical if not impossible for a long time, everywhere a wilderness blocked communication. Britain however was much concerned about the security of their North American possessions. The lesson of the American Revolution was not easily forgotten. Unfortunately, when Britain extended a greater measure of home rule to the separate colonies it also opened the way for the control of the colonial legislative bodies by influential groups within the colonies. The Governor of each colony sent out by Britain was empowered to appoint both the executive and legislative assembly in the colonies, and in practice the colonists were still obliged to pay taxes to Britain without being properly represented neither in Canada nor in the home. This very question had led to the American Revolution, and threatened also to become the rallying cry for a strong group who under the leadership of William Lyon McKenzie rose in protest against the different forms of maladministration. Many leading Canadians were gradually forced to the realization that for the British Colonies in North America there were only two choices: either a federation of the colonies or join the United States. In British Columbia a thriving colony had been organized on Vancouver Island and the Klondike gold rush had brought thousands of prospectors from across the border. Many of these favoured a Union with the United States. These issues finally forced the colonies to make some decisive move, and a conference was held to come to an agreement as to the form of the constitution which would unite the Canadas into one political unit.

The colonies all wished to preserve their individual freedoms and rights. It was unthinkable for example that Quebec would relinquish her privileges which were guaranteed to her in the Quebec act of

1774. The Maritime Provinces feared the power of the larger and wealthier provinces, and would not join unless the individual rights were retained. Thus a legislative union which would leave all governing power in the hands of a central government was unthinkable. After much bickering the fathers of Confederation finally settled on a federal constitution became a semi autonomus province within the union somewhat similar to that of the U.S.A. Each colony with its own provincial government.

In spite of British pressure and the work of the fathers of Confederation, the majority of the people were either indifferent or opposed to the plan. Both Newfoundland and Prince Edward Island refused to join. British Columbia agreed to join only if the new Dominion would build a railroad from the east to the Pacific Ocean and thus the famous C.P.R. was born. Prince Edward Island, due to financial difficulties was forced to turn to Canada for aid and thus joined in 1873 and it is only recently that Newfoundland by a slim margin chose to join the Confederation.

At the time of the Confederation the heart of the Canadian West was controlled by the Hudsons Bay Company. This vast territory also came under the control of the new Dominion and in 1869-1870 a new Province of Manitoba was formed of part of this territory. The formation of the provinces of Alberta and Saskatchewan in 1905, completed the picture. The North West Territories, all the region lying north of the Western provinces, is still under the control of the Federal government, as is the Yukon territory North of the borders of British Columbia.

The geographical barriers in North America are still a serious road block to the economical unity of Canada, are yet another reason why an all powerful centralized government would not be advisable. The administration of the different sections of Canada, the West Coast, the agricultural midwest, and the industrial east all have their own peculiar problems, and interests. Sectional administration is therefor far more desirable. Even with our present constitution there are still many who complain that the Federal Government is too powerful and that Ottawa is legislating in favour of the industrial east at the expense of the agricultural west. High tarrifs are forcing the western farmer to buy his agricultural machinery and cars from the Canadian east where, without these tarrifs he could buy much cheaper from the U.S.A. and the question of increased freight rates has just added insult to injury as far as he is concerned.

In the third place the idea of a strong central government has always been repugnant both to the American and Canadian. The question of states rights versus the rights of the Federal government caused the American Civil War in America. The southern states argued that the constitution of 1797 allowed them to break away from the union, whereas the northern states denied this right to the indivirual states. Although the Canadian constitution (B.N.A. Act) gives more power to the Federal government than its American counter part, the accent is still very strongly on provincial rights, and even within the provinces we have the municipal governments who are elected bodies chosen to administer to the affairs of the city, county, or township. The whole system has been aimed at insuring the rights of the individual. The constitution insures that if the government steps outside of its field of specific powers as granted under the B.N.A. Act ten provincial governments will voice their protest, and similarly any disagreement either between pdovinces or municipalities is settled by arbitration a decision cannot be forced on the provinces by the Federal government. Strangelyy enough, whereas the individual state in America is gradually losing its initial power, in Canada the opposite is true and the provinces have now reached a point in states' rights, named "provincial autonomy" that would make the southern states of old turn green with envy. No doubt the extreme nationalism of the French Canadian for his native province has done much toward this growth of provincial autonomy within the structure of the Dominion.

Prijsmaatregelingen

De Canadese regering heeft besloten om niet over te gaan tot een lange-termijn-politiek voor het garanderen van bepaalde minimum prijzen voor landbouwproducten; maar men wil voortgaan met het incidentiel en steeds voor een beperkte periode vaststellen van een minimum-prijs, wanneer de prijs van een bepaald product te veel daalt. Men zal dan deze prijs ondersteunen door regeringsaankopen.

De redenen zijn als volgt: (1) Het voorbeeld van de "long-term" politiek in de Ver. Staten heeft niet aanmoedigend gewerkt en grote surplussen van landbouwproducten werden gevormd. (2) Canada is afhankelijk van export. Daardoor doen zich omstandigheden gelden, waarop de regering geen invloed heeft. Daarom wil zij de handen vrij houden en zich niet binden aan toezeggingen voor lange perioden.

De boterprijs is vastgesteld op een minimum prijs 53½ en 53 cent (resp. West en Oost Canada) voor de periode 1 Mei 1950 tot 30 April 1951. De vorige prijs was 58 cent en tegen die prijs had de regering boter gekocht waarvan nog steeds enige duizenden tonnen in voorraad is. Het verlies hierop komt ten laste van de schatkist. Zodra de prijs beneden de minimum prijs zou dalen, zal de regering tot aankoop overgaan. **Kaas.** Volgens het Canadees-Engels contract moet Canada 38,500 ton cheddar kaas leveren tegen 25 cent per pond. De producent ontvangt echter 27 cent. Het verschil wordt gedragen door de Canadese schatkist. **Bacon.** Sinds 1 Januari 1950 is de binnenlandse consumptie met 25% gestegen en hoewel de productie van varkens 15% hoger is dan verleden jaar, is de regering nog niet begonnen met de levering van 27,500 ton bacon. De contractprijs is $29.00 per cwt. maar aan de producent wordt uitbetaald $32.50. Ook dit verschil wordt door de regering gedekt en het parlement keurde een post van 450.000 goed om dit te dekken. In verband met de toename van het aantal varkens hoopt de regering later nog grotendeels aan het baconcontract met Engeland te kunnen voldoen. **Runderen en rundvlees.** De prijs in Canada is afhankelijk van de afzet op de Amerikaanse markt. Een derde van het rundvlees gaat naar de Ver. Staten. Canada verheugd zich reeds enige tijd in een ongelimiteerde afzet in de Staten tegen waardevolle Amerikaanse voluta. Volgens een handelscontract zullen jaarlijks 400.000 stuks vee van Canada naar de U.S. gaan. Door vrees voor mond-en -klauwzeer betrekt Amerika geen vee uit Mexico.

Akkerbouw

Het Canadese Bureau voor Statistiek heeft het volgende gepubliceerd met betrekking tot het bouwplan in Canada voor 1950.

Tarwe
27,500,000 acres - 2% minder dan vorig jaar
Haver
12,140,000 acres - 6% meer dan vorig jaar
Gerst
6,980,000 acres - 16% meer dan vorig jaar
Winterrogge
842,500 acres - 5% minder dan vorig jaar
Zomerrogge
350,000 acres - 12% meer dan vorig jaar
Lijnzaad
500,000 acres - 55% meer dan vorig jaar
Aardappelen
490,000 acres - 5% minder dan vorig jaar
Braak - 2125,000 acres

Manitoba en Alberta hebben respectievelijk 10 en 3% minder tarwe-areaal, Saskatchewan 1% meer dan vorig jaar. Alle provincies, behalve Manitoba en Saskatchewan, rapporteren minder oppervlakte aardappelen vooral echter de maritieme provincies.

De groeiomstandigheden in Manitoba waren volgens een rapport van 11Juli bijna ideaal en de stand van het gewas uitstekend. In Saskatchewan waren de oogstverwachtingen gunstig. De situatie in Alberta was na 1 Juli verbeterd: de water reserves zijn echter in vele streken zeer gering. Sprinkhanen hebben schade aangericht in sommige delen van Sask.

De vroege vorst, die is gekomen na de publicatie van bovenstaande gegevens, heeft mogelijk de opbrengst en de waarde van de oogst enigzins verminderd.

MEER WERK DAN VORIG JAAR.

Dat het er voor de werkers in Canada beter voorstaat dan vorige winter komt omdat de regering uitgebreide maatregelen heeft getroffen voor de verdediging van het land en door de oorlog in Korea. Er wordt verwacht, dat er in de komende winter niet veel werkloosheid zal zijn. Het is zelfs zo, dat het misschien wel moeilijk zal zijn om genoeg arbeidskrachten te vinden in zekere bedrijven. Voor de bouw van vliegmachines worden 5000 man aangenomen. Textiel en rubber fabrieken lopen weer op volle toeren en nemen hun ontslagen persoeenl terug. Ook al door Korea. Bos arbeiders zijn overal in trek behalve in British Columbia en het departement van Arbeid heeft aanvragen gedaan voor 400 "displaced persons" uit de Europese kampen.

Er is ook een grote vraag naar ongehuwde vrouwen op kantoren. Waar er niet genoeg zijn worden de plaatsen ingenomen door gehuwde vrouwen.

Het is nog niet zo lang geleden, dat er vrees bestond voor een herhaling van de depressie. Er waren 435,000 werklozen dat is 12.1 per cent van het totale aantal werkers. Dit cijfer is nu gedaald tot 135,000 of iets meer dan 3½ per cent. De industrien werken op volle kracht en de vraag voor geschoolde krachten neemt steeds toe.

Canada geniet een ongekende welvaart. Iedereen, die werken wil en gezond is kan een betrekking vinden. Wij zijn dankbaar, dat we gespaard zijn gebleven voor een tijdperk van werkeloosheid, dankbaar ook, dat onze immigranten genieten kunnen van een periode van voorspoed, en zo de gelegenheid hebben om zich maatschappelijk wat op te kunnen werken.

Een Christelijkd Sociale Beweging

R. A. Jongbloed.

Wanneer men jarenlang nauwe relaties heeft onderhouden met de Christelijke Vakbeweging in Nederland en daar de laatste vijf jaar heeft gefungeerd als secretaris van de Stichting van den Arbeid, het orgaan voor samenwerking van werkgevers en werknemers, dan is een artikel als in het Augustusnummer van "Contact" voorkwam onder de titel "Het Sociale Maatschappelijk Leven", uit iemands hart gegrepen.

Voor zover wij over toestanden in Canada - en in de Verenigde Staten - een oordeel durven uit te spreken, zouden wij willen zeggen: als er iets nodig is in het Noordelijk deel van het Westelijk Halfrond, dan is het een christelijke vakbeweging. Of eigenlijk beter een Christelijke Sociale Beweging. Want het ideaal is toch nog steeds een beweging, waarin werkgever zowel als werknemer de steun vinden om ook op het terrein van het zaken- en bedrijfsleven te leven naar de geboden Gods. En niet alleen een steun om voor zichzelf daarnaar te leven, maar ook een steun bij het pogen anderen te overtuigen, dat God ook in het bedrijfsleven Zijn eis onverkort handhaaft. Zien wij het goed, dan zal in dit land en in het buurland - waar de dollar zo'n macht heeft - de inspanning om het laatste te bereiken, zeker niet kleiner zijn, dan die om het eerste werkelijkheid te maken.

Want laten wij ons van het allereerste begin af ervan doordringen, dat, willen wij een greep doen naar het ideaal, wij zelf in ons eigen leven er een sprekend voorbeeld van moeten zijn. Het Nederlandse spreekwoord: leringen wekken, maar voorbeelden trekken, mogen wij wel met grote letters boven de plek hangen, waar wij zitten te schrijven, of misschien ook staan te spreken.

Houden wij dit in het oog, dan is er geen gevaar dat wij te horen krijgen: medicijnmeester genees U zelf, maar dat men werkelijk zal luisteren naar watnaar onze innigste overtuiging - wij anderen voorhouden.

Een ander ding, waar wij ons heel goed rekenschap van moeten geven, is, dat wij bij alles wat wij gaan proberen op te bouwen, moeten uitgaan van de toestanden, zoals wij die hier aantreffen.

Zoals de heer Bisschop in zijn bovenbedoeld artikel in de aanhef reeds zeide er is een verschil, zelfs een principieel verschil. Het is echter nog de vraag, of het hier nu ook principieel verkeerd is. Pas wanneer bij nadere beschouwing dit het geval blijkt te zijn is er reden om tegen de toestanden hier bezwaar te maken. Laten wij niet vergeten, dat elke medaille nu eenmaal haar keerzijde heeft. En laten wij vooral niet menen, dat wij "bij ons in Nederland" in alles het ware bezitten.

Wanneer wij pogen ons hier een nieuw bestaan te verwerven, dan komen wij dingen tegen, welke wij hard vinden. Wij zijn dan geneigd vergelijkingen te treffen met Nederland, waar "zoiets niet zou gebeuren". Maar bedenken wij daarbij wel voldoende, dat de consequentie van alle maatregelen, welke daar zulks voorkomen, juist de oorzaak is geweest, dat wij het land uitgegaan zijn? Omdat het er niet uit te houden was van al die bepalingen, die dit onmogelijk maakten en dat niet toelieten. Bepalingen, welke in het leven werden geroepen met goede bedoelingen,maar die in hun tegendeel verkeerden, omdat zij in het diepste van de zaak ingegeven wer-

den door de gedachte, dat men de zonde en de gevolgen van de zonde ongedaan kan maken door voorschriften van hoger hand.

Zet men er zich toe na te gaan wat eigenlijk de bron is van veel wat ons in Nederland beschermde, dan is de conclusie, dat het voortvloeit uit het geloof aan de almacht van de Staat. Waartoe zulk een almacht leidt hebben wij voor een deel reeds aan den lijve ondervonden, toen wij bij onze pogingen om tot emigratie te komen allerlei hinderpalen op onze weg vonden en wij zelfs zelf ons eigen geld niet mochten meenemen. En voor hen voor wie deze feiten niet voldoende duidelijk spreken is daar het boek "Het vijfentwintigste uur".

In dit boek wordt o.a. getekend hoe tenslotte eenieder tot leugenaar en bedrieger gemaakt wordt, omdat de Staat in het al maar meer veilig stellen van belangen van iedereen, iedereen dwingt de bepalingen te ontduiken om nog maar iets van een eigen persoonlijkheid te behouden.

Wij geloven als mens heelddragers Gods te zijn. Wij spreken het uit in Christus koningen te zijn. Maar hebben wij er wel eens bij stil gestaan, dat dit ook inhoudt, dat wij ons koninklijk gedragen. Wij bedoelen daarmede, dat evenals de koningen, die het werelds gezag dragen, de moeiten en de stormen van het staatkundig leven trotseren, wij de teleurstellingen en de tegenslagen van het leven van alle dagen het hoofd hebben te bieden. Kracht zoekend bij God en niet in de eerste plaats bij mensen.

Wij weten dat het leven niet enkel voorspoed zal brengen en wij dienen, zoals ons in het huwelijksformulier ook voorgehouden wordt, daarnaar ons leven in te richten en niet direct te roepen om hulp van anderen, als er eens iets scheef gaat of zelfs ook maar dreigt scheef te lopen. Vooral niet wanneer die roep om hulp tot achtergrond heeft het machtsetlement. Dit moet - en wij mogen dat elkaar wel eens goed zeggen - niet de basis zijn, wanneer wij een Christelijke Sociale Beweging stichten. Want dit zou zijn de duivel met Beelzebul uitdrijven.

Wanneer wij als belijders van de Christus de toestanden, waaronder wij leven, willen vormen naar de eis van het Woord van God, dan moet niet de macht, niet het eigenbelang, maar de eer van God onze drijfveer zijn. O zeker, wanneer wij zouden mogen constateren, dat door ons werk de toestanden ten goede veranderen, dat de geest van recht en gerechtigheid misschien zelfs van barmhartigheid gaat heersen, dan mogen wij ons daarover verblijden. Maar toch moet ons dat niet in de eerste plaats verheugen, omdat wij er "beter" van worden, maar omdat God er meer door tot Zijn eer komt. Het voordeel, dat voor ons het leven dragelijker, minder zorgvol wordt, mogen wij zeker aanvaarden, maar onze blijdschap moet in de eerste plaats voortkomen uit het besef, dat wij in en door ons werk God gediend hebben. Pas als - over en weer - het dienen inplaats van het heersen is gekomen zijn wij bezig het gebod te beleven: dient elkander door de liefde. Door de liefde tot de naaste en .... tot Christus.

Pas als aan deze voorwaarden voldaan is mogen wij spreken van een Christelijke Vakbeweging, van een Christelijke Sociale Beweging.

Het leek ons goed het bovenstaande eens uit te spreken nu wij elkaar opwekken de hand aan de ploeg te slaan. Evenals op landbouwgebied liggen er ten deze in Canada nog onafzienbare vlakten op bearbeiding te wachten. Maar, net als in de landbouw, wij moeten niet trachten klakkeloos over te brengen, waarmee wij in Nederland vertrouwd waren. Ook de verhoudingen op sociaal terrein zijn daar bijna tot het uiterste gecultiveerd. Hier moeten wij ook dit extensief bewerken. Daarom is de groep van de heer Bisschop om andere Christ-gelovigen er bij te betrekken zo juist. Al hebben wij soms wat de leer betreft diepgaande verschillen, wij mogen er niet aan voorbijzien, dat en talrijke R.K. broeders en velen in de verschillende Protestantse Canadese Kerken met ons een Naam belijden: Jezus Christus en die gekruisigd, voor ons aller zonden.

In dit verband trof het ons, dat het schriftgedeelte, dat de scheurkalender, die ons op de reis vergezelt, voor vandaag aangaf, bevatte het gesprek tussen Christus en Johannes over het uitdrijven van boze geesten. Johannes zegt daar: Meester, wij hebben iemand gezien, die in uw naam boze geesten uitwerpt en wij wilden het hem beletten, omdat hij U niet met ons volgt. Let wel: niet met ons. "Die alles zo goed weten," zal hij er misschien bij gedacht hebben. En wat zegt de Meester, onze Meester? Belet het niet, want wie niet tegen U is, is voor U.

Laten wij de tekenen der tijden verstaan.
Er is een vinger die schrijft aan de wand.

VERZOEK

Alle leden onzer Onderlinge Verzekering worden er op attend gemaakt om hun premies tot the 1ste Januari te betalen, zonder langer te wachten. Dan alleen kan U zeker zijn van een uitkeering in geval van ziekte of ongeval.

Locale penningmeesters neemt notitie van deze bepaling.

P. TURKSTRA,
Penningmeester

Hamilton, Ont.
45 Stanley St.

NIEUWJAARS GROETEN

Laten alle lezers op echt Hollandse wijze in ons December uitgave een Nieuwjaars groet plaatsen. Geen betere manier om zeker te zijn dat U geen een vergeet. De kosten zijn $1.00. Betaal deze aan uw plaatselijke Contact agent, of zend het direct naar Box 234, Chatham, Ont. voor de 10de December.

PLAATS VOOR 25 GEZINNEN

Er is een gelegenheid om 250 acres veengrond te koopen in de omgeving van Holland Marsh, op zeer geschikte voorwaarden.

Gezinnen met drie of vier kinderen, en bezittende ongeveer 2000 tot 2500 dollar komen in aanmerking. Dit is voor tuinders.

Schrijf nu voor inlichtingen naar:
John Vellinga, Box 234, Chatham, Ont.

CREDIT UNIONS

Ter herdenking van het 103-jarig bestaan van de Credit Unions in Noord-Amerika, werd een feestelijke vergadering gehouden in Sarnia. Deze stad telt reeds 8 van zulke organisaties met een ledental van 2500, terwijl nog 4 plaatselijke verenigingen besloten hebben tot het oprichten van een Credit Union.

In 1847 is deze beweging begonnen in de provincie Quebec en heeft zich verspreid over het gehele vasteland zodat er nu ongeveer 5 a 6 millioen mensen zijn, die lid zijn van een of andere Credit Union. Personeel van de meeste grote zaken zoals Bell Telephone, Hydro Electric Power, Imperial Oil, Canadian National Railways, Eatons en vele anderen hebben zich op deze wijze georganiseerd.

Het heeft lang geduurd voordat deze vorm van leen- en spaarbanken tot hun recht kwamen. De laatste jaren echter gaan ze vlug vooruit.

ONTARIO BOVENAAN

Er is een auto voor ieder 5½ personen in Ontario en deze provincie bezit meer dan de helft van alle autos en trucks in Canada. Er zijn 830,012 wagens op een bevolking van vier en een half millioen mensen. De provincie Quebec heeft slechts 271,000 vergunningen verstrekt en men kan dus wel aannemen dat de politie in de stad Toronto alleen het verkeer moet regelen voor evenveel autos als er in de hele provincie Quebec zijn.

INGEZONDEN

door "Ook een Emigrant"

Imand schreef in September "Contact" over begrafenis, n.l. dat het zo duur is. Een opmerking van de redactie van 180 dollar. Het is nu niet mijn bedoeling om critiek uit te oefenen op het stukje, zeer zeker was het een eere op die Hollandse manier ten grave gedragn te worden, maar de manier waarop de Canadezen dit doen is het ook. Hier wordt niemand uitgenodigd: the Funeral Parlor is groot genoeg om alle buren en vrienden te ontvangen, die ongevraagd komen en hun eigen auto veelal meebrengen. De dragers beschouwen het een eere het te mogen doen en worden niet betaald zoals in Holland. Duur is het, maar in Holland liepen we 1 uur of meer of fietsten we toch ook om in de kerk te komen en nu moeten we allemaal een auto hebben en nieuwe mooie soms ook. Nu ik gun ze aan de mensen en hoop dat alle emigranten er een krijgen maar waarom met het een ons wel aanpassen en met het andere niet. We eren toch onze doden met ze een zo goed mogelijke begrafenis te geven. Ja voor mensen die niet kunnen betalen in ernst, daar is toch de diaconie en ik weet zeker dat onze geloofsgenoten gewillig zouden zijn ons te helpen. Waarom nu de aandacht op ons te vestigen zonder noodzaak, met een begrafenis in een "bestelwagen", zoals schrijver voorstelde.

Om terug te komen op de Canadese gewoonten, wil ik er nog twee noemen die ik bijzonder mooi vond. Toen n.l. een van onze buurmeisjes ging trouwen, verrasten ze haar op een avond, met de hele buurt over te komen (surprise party). Elk bracht een cadeautje. Eerst deden we spelletjes, daarna kwam de grote mand met al de cadeautjes waarna we koffie en cake meegebracht door de ladies zelf, kregen. Het was een schone avond voor de a.s. bruid.

Toen we in ons huis kwamen verrasten ze ons ook op zo'n buurparty, om ons te tonen dat ze blij waren buren te krijgen - een huis vol en het deed ons goed. Laten we ons aanpassen en niet buitengewoon doen.

Om van de hak op de tak te springen, ik heb wel 10 kerken bezocht in Holland, waar het muisstil is voor de dienst aanvangt in de kerk. Ik vraag me af, waarom het hier in onze emigranten kerken toch zo'n lawaai is. Ik weet dat sommige broeders en zusters er zich aan ergeren en het is toch ook zeer oneerbiedig, evenals het aangaan aan het Heilig Avondmaal met korte overhemdsmouwen, open sport shirt, vrouwen zonder hoed. Men heeft toch wel een Zondagspakje. In Holland wordt aan de gestreepte broek en zwarte jas niet alleen voor de kerkeraad, maar veelal voor alle mansleden vast gehouden en is deftig en eerbiedig. We zouden toch niet aan tafel gaan bij Koningin Juliana zonder behoorlijk gekleed te zijn. Waarom dan wel onbehoorlijk aan de tafel van de Koning der Koningen. Hij is het zo waardig gediend en geeerd te worden nietwaar?

Heeft iemand ook een receptje voor het maken van speculaas? Vraagt moeder de vrouw.

Pluimvee en Eieren

Het eerste optreden van de "Newcastle" ziekte werd op 26 Februari 1950 waargenomen in de Fraser Valley, B.C. Tot 19 April waren op 17 bedrijven 45.000 dieren aangetast. De kleine ziektehaarden die in voorgaande jaren in verschillende provincies voorkwamen, zijn steeds bestreden door quarantaine, afslachten en desinfectie. De eigenaars kregen in zulke gevallen een vergoeding. Het verlaten van de bovenbedoelde methode en de invoering van en vaccin werd door de minister niet aangeraden, omdat nog niet vaststaat, dat de vaccin afdoend zal werken. Verlaat men de huidige bestrijdingsmethode en gaat men over tot vaccinatie, dan moet of elke pluimveehouder zijn kippen inenten of hij moet er op voorbereid zijn, dat hij een groot deel van zijn pluimveestapel door ziekte verliest. In de Ver. Staten heeft inenten onder bepaalde omstandigheden succes opgeleverd.

Hollands Vogel Park

Vierduizend vogels die 400 honderd soorten vertegenwoordigen en afkomstig zijn uit 25 landen, vormen de eerste gevederde bewoners van een nieuw aangelegd vogelpark in Alphen-aan-de-Rijn.

"Avifauna", want zo wordt het genoemd, is ontstaan uit een gewone tuin. Het is begonnen met twee witte pauwen en is nu een van de meest bezienswaardige parken in Europa.

Gerald Vanden Brink was een succesvol zakenman, die enkele mooie vogels wilde hebben voor zijn tuin. Ofschoon er in Holland vele soorten vogels geteeld worden merkte hij al gauw dat zich moeilijkheden zouden voordoen in het uitvoeren van zijn plannen en terwijl hij naar een oplossing zocht om deze te overwinnen leerde hij de bezwaren kennen waarmede iedere vogel liefhebber te kampen heeft maar ook de mogelijkheden die zich in een dergelijk bedrijf voordoen, voor iemand met ondernemingsgeest en inzicht.

Hij kocht dan twee pauwen en begon te werken. Hij bestudeerde statistieken van vogel amateurs uit alle delen der wereld. Het gevolg hiervan was, dat hij tot de overtuiging kwam, dat in Holland het telen en verkopen van vogels voor verbetering vatbaar was, dat Duitsland spoedig zal trachten de markt te herwinnen, die het voor de oorlog had en dat er duizenden klanten in Europa en millioenen in andere wereld delen zitten te wachten om bediend te worden. Vanden Brink heeft in zijn jong vogelpark 180,000 dollar belegd.

Zijn vogelhuizen zijn juweeltjes van architetctuur. Ze hebben alle stromend water, bloeiende bomen, vrolijke bloemen en zelfs geschilderde landschappen uit de tropen en uit het eigen land. Sommige stellen windmolens voor of bekende gebouwen. Andere zijn miniatuur bungalows met centrale verwarming. Een waterval, die over gekleurde lichten loopt stort 300 ton water per uur uit over een park van 5 acres. Een grote vijver met 500,000 visschen is reeds de verblijfplaats van pelikanen, flamingo's en allerlei soorten van eenden. In kleinere vijvertjes, omgeven door gebouwtjes, hebben zwanen, zeldzame ganzen, penguins en scharen watervogels hun eigen zwem basin, nest grond en nursery.

Voor sommige vreemde soorten betaalde Vanden Brink prijzen van 600.00 dollar en meer. Andere heeft hij gekregen door ruil zoals de Siberise gans met rode borst die hij in Moscow ruilde tegen enige apen.

Dit jaar worden 500,000 bezoekers verwacht en de Avifauna zal vermoedelijk een van de meest toeristen.

INGEZONDEN

Geachte redactie!

Telkens weer lees ik in "Contact", dat er minder emigranten uit Holland in Canada arriveren dan er geplaatst worden mogelijkerwijze, en, nam met enige verbazing nota van de verzuchting "wij weten niet waar het schort, hetzij in Canada of in Holland". Zoals u kunt weten arriveerden wij, d.i. ons gezin, na een prettige, kalme zeereis via New York-Buffalo, in Grimsby de 20ste Augustus.

Wij zijn dus wat u noemt, "newcomers", inderdaad vers uit het moederland!

De indrukken van onze wachttijd voor wij emigreerden ligt nog scherp en duidelijk in onze herinnering opgesloten en daarover wilde ik u het een en ander mededelen. Mijn indruk is deze: "het ligt in vele gevallen zowel in Den Haag als bij de sponsors in Canada!" Allereerst de sponsors even nader bezien; zij wachten veelal te lang voordat zij hun form 55 indienen in 6 of 8-voud!!

Zij wachten meestal tot het tijdstip dat zij op een zeker moment iemand of een gezin nodig denken te hebben. Dat is absoluut fout, want de ambtelijke molens blijken hier in Canada en in Holland niet ingesteld op snelle afwerking van aanvragen in massa.

Zo kreeg ik in Den Haag bij mijn veelvuldig bezoek aan "Stichting Landverhuizing Nederland", sterk de indruk, dat er minstens 2 of 3 ambtenaren nodig zijn om 1 gezin op reis te helpen! Ik heb mij altijd verbaasd over de geweldige omslachtige werkwijze op dat bureau, en het zeer hinderlijk "van-het-kastje-naar-de-muur-zend-systeem". Wil je werkelijk iets bereiken dan dien je er "op te zitten" en er "achterheen te jagen", want er is mij een geval bekend, een uit de velen, helaas! dat een aanvrage van een sponsor in Februari in Den Haag ingekomen, tot einde Mei bleef opgeborgen in dossier, en het was de man die het betrof zijn geluk, dat de sponsor zelf het Canadese Consulaat aanschreef "waar die man toch bleef, want hij had in Januari bericht, dat die Dutchman in Maart werd verwacht en nu in Mei nog niet was gearriveerd?". Een ander geval! Opgegeven voor emigratie in September '48, gekeurd Februari '49, goedgekeurd, had een sponsor in Alberta, maar is nog in Holland! Kreeg bericht vertrekken 3de April '50, moest opnieuw gekeurd, foto's (roentgen foto's) laten maken, 2 x de onkosten bedroegen, 2 x f140 is f280 !! Zijn dat wanhopige gevallen of niet? Hoe zij in Den Haag met mij hebben gehandeld laat ik buiten beschouwing, doch wil dit ter illustratie nog vermelden: "Ik kreeg het verzoek om op 7 Juli met de "Samaria" te vertrekken (had een sponsor in South Alberta). Ik schreef in voor passage op de 7de Juli, maar wie er vertrok 7 Juli? Geen van de 50 gezinnen! Ja men ging zelfs zo ver, dat er in sommige gevallen a bout portant werd opgebeld en de korte mededeling volgde: "u vertrekt dit jaar niet meer maar volgend jaar Februari of Maart!" Niet 7 Juli maar dan 11 Juli per "Volendam" vertrekken! "Oke", zei ik, dan 11 Juli vertrekken! maar ook 11 Juli ging de vlieger niet op, hoewel men mij op de Canadian Consulate, Den Haag verzekerde, dat ik 11 Juli moest varen.

De film was hiermede nog niet voltooit: toen begonnen de moeilijkheden eerst goed te groeien. Inmiddels kreeg ik weer een andere baas in Canada, deze stelde "a fixed time" van prompt een maand, ingaande 10 Juli!! Geen plaats op de boten van de "Holland Amerika Lijn" voor 8 Augustus op andere boten b.v. "Canadian Pacific Railway" "White Star Line" allen tot Januari volgeboekt. Moest dus noodwendig over New York reizen, kreeg 16 uur voor vertrek van de "Volendam" op 8 Augustus ons "transit visum" voor de U.S.A., extra onkosten en bagage etc. meer. En ....als u nu denkt dat "Stichting Landverhuizing" zich iets liet liggen aan dat enige emigranten gezin naar Canada, dan hebt u het mis, want, zij lieten mij alleen ploeteren en sjouwen van het ene bureau naar het andere met en zonder resultaten, tot het moment dat wij eindelijk met een lange zucht van verlichting het houten dek van de "Volendam" onder de zolen van de schoenen voelden.

In het kort beschreef ik de gang van zaken alvorens wij te Rotterdam aan boord gingen, maar zou zeker nog een poosje kunnen doorgaan op dezelfde wijze; dit bespaar ik u graag, dat zou eentonig worden! Inderdaad.

Tenslotte was het de heer Cnossen, 2de voorzitter van ons Chr. Emigratie Centrale, die de zaak voor onze emigratie bespoedigde door enige drang op de directeur van "Stichting Landverhuizing" uit te oefenen, en hoe..........ach, men wil veel vergeten van Holland omdat wij hier een deel willen worden van de bevolking van Canada en Canada zelf, maar het verschil is wel zeer frappant!

Een nummer zijn is niet prettig! Dat is al!! Voor de diepere oorzaken liggen de zaken wel even anders, de ambtelijke bemoeingen te uitgebreid, te omslachtig, de formulieren overheersen de materie tenslotte.

Wij wensen u veel succes.
Met hartelijke groeten en wensen.

A. H. VERMEULEN

Grimsby, Ontario.

Aan mijn neef in Owen Sound

Als goede Nederlander (zeg nooit Hollander neef, want dan krijg je het met de Friezen aan de stok) ben je natuurlijk nog steeds hier in Canada gevoelig voor dingen en zaken die met de "old country" verband houden. Hoe vaak stuit je b.v. bij het lezen van de courant niet op een bericht uit Nederland over 't een en ander en daar heb je nog steeds belangstelling voor.

Als je b.v. ook, wat mij onlangs overkwam, door een van de drukste straten van Toronto rijdt, plotseling voor een der grootste bloemwinkels een groot reclamebord ziet, waarop staat: "Just arrived from Holland" (vergeef me dit woord in dit verband, het stond er zo, "the new bulbs", dan mag jij daarbij met enige trots gerust bijvoegen: zo worden ze alleen in Nederland gekweekt. Al deze en andere dingen, ik hoorde dat er deze a.s. winter ook verse bloemen met het vliegtuig naar hier geimporteerd zullen worden, werken er aan mee dat Nederland ook daardoor meer en meer bekendheid krijgt in Canada. Nee neef, je behoeft je heus niet te schamen dat je een "Dutchman" bent. Wij hebben in veel dingen hier wel enige "goodwill". Hoe graag willen de soldaten die van hier tijdens de bevrijding van Nederland daar enige tijd geweest zijn niet over de "nice time" spreken die ze daar hadden.

Je kunt je dan ook moeilijk voorstellen dat er emigranten (oude of nieuwe) zijn die voor Nederland en voor alles wat er mee annex is geen goed woord over hebben. Zeker je had veel dingen daar die je niet leek misschien neef, maar daarom kun je met het waswater de baby niet weggooien. Ook nier ondervindt je wel dat niet alles goud is wat er blinkt. wicht te houden. Voor sommigen schijnt dat inder-En daarom is het zo goed de balans wat in 't evendaad een toer te wezen.

Ook is het niet goed neef, dat je in de eerste tijd dat je hier bent, al direct in ongunstige zin over de dingen hier uitwijdt. Dan zeg je gemakkelijk dingen die je bij later inzien zelf niet meer voor je verantwoording zou durven nemen. Er is enige tijd voor nodig om alles te verwerken en je bij de toestanden hier aan te passen. Elke emigrant ondergaat dat.

Intussen heb ik het idee dat nog velen in Nederland met ongeduld het ogenblik tegemoet zien dat ze ook evenals jij en ik neef de "grote sprong" kunnen gaan maken. Vooral ook nu de bepalingen hier wat soepeler zijn geworden verwacht ik nog velen hier. Je mag het betreuren misschien neef, maar het is een dringende noodzaak dat vele Nederlanders gaan emigreren. En naar mijn bescheiden mening is het eveneens voor Canada een levensbelang dat zich hier nog veel hard werkende mensen gaan vestigen. Dat onze protestantse mensen daarin een belangrijke plaats innemen is eveneens toe te juichen.

Vandaag is het 31 October en is het voor de protestanten van alle landen de gedenkdag van de kerkhervorming. Eeuwen geleden spijkerde Luther zijn 95 stellingenop de slotkapel te Wittenberg. Heb je daar hier in Canada nog wel aan gedacht neef? Meen niet dat de Roomsen hier geen sterke groep vormen. Je hebt toch ook wel in de courant gelezen hoe protestanten, die in een ander deel van Canada straatprediking verrichten, eenvoudig door de politie werden ingerekend? Het is mij niet recht duidelijk hoe zoiets in een land als hier kan passeren. In het vorige nummer van Contact las ik met instemming een artikel van Steenhuis waarin hij opwekt tot bezinning van onze mensen ten opzichte van een Chr. Politieke partij. Laten we dat maar gerust eens onder de ogen zien. Ons daarin maar steeds afzijdig houden is niet verantwoord. Intussen ga ik in December a.s. hier al naar de stembus. De ingezetenen van Hamilton zullen dan hebben te beslissen of ze Zondagssport zullen toelaten of niet. Thuis bijven van stemmen betekent dan dus niet tegenstemmen en daarom reken maar neef dat ik wel ga stemmen.

Yours very truly,
"Hamiltonian"

De Gebroken Spring

JOHN SCHENK-

In antwoord op het schrijven van D. Veenendaal in "Contact" October '50.

Het lijkt mij het beste de Br. aan de hand van zijn schrijven te volgen. Het ging goed, nog niet zo somber of hij kon merken dat de natuur sprak in al zijn schoonheid en pracht.

Maar O, jammer, de gebroken spring, dat brengt iemand uit het humeur. En na een dag van moeizame arbeid aan de spring, wat waarschijnlijk het humeur niet verbeterde, gaat hij nog op stap, wat mij nog verwonderde want wij hebben hier vacantie gangers gehad die in de nacht hun intrede deden, en het 's morgens onder de dekens wisten te vertellen hoe het hier was. Hij komt dan tot de conclusie dat het zo rooskleurig niet was, maar vertelde in dezelfde adem dat de wortelen, kool, bieten en koolrapen uitstekend staan (rara wat is dat?) Tot zo ver spreekt de Broeder in raadselen. Maar dan begint het bedenkelijk te worden als het over het uur loon gaat (in Holland noemen ze het liegen).

Mijn jongens en anderen hebben 55 en 60 ct. verdiend soms zelfs 70 en 75 ct. De 2e spring begeeft het. Want nu krijgt het land de schuld. Hierop zal ik maar niet antwoorden. Want hieruit blijkt, dat wij niet te doen hebben met een farmer.

Daarna krijgt de Br. bepaald medelijden met die Hollander die het niet zo best heeft getroffen. Dit verhaaltje kan ik u ook vertellen van "Down-South". O, jammer de 3e spring begeeft het, want nu moeten de huizen het ontgelden. Ik kan geen sterker uitdrukking bezigen als ik boven tussen haakjes heb geschreven. Waarde Br. mijn werkzaamheden "Down-South" hebben meegebracht, dat ik bij honderden emigranten de woningen binnentrad die in jammerlijke staat waren en op eenzamer plaatsen dan onze woningen in het Noorden.

U was zeker bang voor de 4e spring of is het moedwillig gebeurd, dat u toen nog niet 2 mijl verder zijt gereden en even binnen liep bij de families van Zoeren en Tensen die dagen maken van 10-11 dollar met boswerk? Waarom orienteerde u zich niet met de familie Struik die toen nog maar 14 maanden in Canada was en nu reeds in het bezit is van 450 acre land, 10 koeien, varkens, paarden en kippen? Waar u zou gezien hebben een behoorlijke oogst tarwe en haver. En dan in het vooruitzicht van de 4e gebroken spring, wordt u beslist sentimenteel. Dat die arme Broeders nu ook deze winter nog moeten werken ("Down-South" behoeft men niet te werken?)

En dan Br. is onze saamhorigheid en liefde nog zoo groot dat geen moeder en kroost onverzorgd achter behoeft te blijven.

En als dan de 4e spring begint te kraken begint men te vallen op een paar artikelen die hooger in prijs zijn en noemt 2 artikelen en zegt dan in vaagheid en zo ga je maar door.

Dan in het vooruitzicht van het reizen naar het heerlijke zuiden waar de springs nooit breken, begint onze Br. waarheid te spreken en zegt dat wij goede hoop hebben voor het volgend jaar. Juist Br. maar dat komt niet om dat wij het van menschen verwachten ook niet van onze organistie of bestuur. Wij bouwen in volle vertrouwen op onze Hemelsche Vader. Hij en Hij allen weet wat goed voor ons is. Hij leidt onze weg ook hier in het hooge Noorden, hetzij in voor-of tegenspoed.

Olie houdende Zaden

In het belang van de lezers laten wij hier enige gegevens volgen betreffende de teelt van oliehoudende zaden in Canada.

Met het op gang komen van de agrarische productie in Europa kan verwacht worden dat sommige Canadese landbouwproducten in de toekomst moeilijk verkoopbaar zullen zijn. Het streven van de regering is dan ook om de verbouw van granen te beperken en die van oliehoudende zaden aan te moedigen. Van deze staan zonnepitten, sojabonen en raapzaad bovenaan. Twee factoren zijn er echter die de kostprijs hier hoger maken dan elders: de hogere levensstandaard en het lagere oliegehalte van de in Canada verbouwde zaden.

In het jaar 1948 produceerde Canada 20,250 ton olie van de drie genoemde zaden. Men voerde echter bovendien nog 76,500 ton in. Indien het verbruik van margarine zou stijgen tot de helft van het natuurboterverbrlik, zou alleen hiervoor reeds 90,000 ton nodig zijn. Men schat dat het aantal benodigde acres voor raapzaad en sojabonen alleen al wel een half millioen zou kunnen bedragen. Jaarlijks zou men dan ook nog enorme hoeveelheden veekoeken kunnen fabriceren. Het grootste areaal werd bereikt in 1948 met ongeveer 70,000 acres.

Lijnzaad wordt in West-Canada reeds verbouwd sinds 1875 voornamelijk in Saskatchewan en later ook in Manitoba. De sojabonen productie steeg van ruim 9000 acres in 1941 tot 90,000 acres in 1948. Voor sommige soorten bedraagt de groeiperiode slechts 100 tot 135 dagen waardoor de teelt in elke provincie mogelijk wordt. De commerciele productie beperkt zich echter tot Ontario. De drie verwerkende industrien in Ontario hebben een capaciteit van 108,000 ton tegenover een oogst van 40,500 ton. Met het produceren van zonnepitten op commerciele basis is men pas in 1943 begonnen, voornamelijk in Manitoba en Saskatchewan. Raapzaad wordt in Canada nog slechts kort commercieel geteeld. In 1948 werd echter reeds 70,000 acres verbouwd met een opbrengst van 43,200 ton.

Lijnolie is uitstekend geschikt voor verfbereiding, doch het grootste deel van de ruwe olie wordt geleverd aan de margarine en zeepfabrikanten. Minstens 90% van de plantaardige olie wordt verwerkt tot spijsvet. Deze verwerking heeft plaats in zes fabrieken: Canada Packers, Lever Bros., Swift Canadian, Proctor and Gamble, Burns en Wilsil Ltd.

Zij, die andere inlichtingen wensen te ontvangen over de verbouw van bovengenoemde gewassen en over de geschiktheid van zekere grondsoorten voor de teelt daarvan, gelieven zich te wenden tot een vertegenwoordiger van het Department of Agriculture.

Kent Uw Land

De vraag naar de drie boekjes "Our Land", "Our History" en "Our Government" is boven verwachting groot geweest. Daarom is het zo eigenaardig, dat van sommige plaatsen geen enkele aanvraag binnenkwam. Is het zo erg moeilijk om even drie regels te schrijven op een briefkaart? De inhoud wordt onverdeeld gunstig beoordeeld. Er zijn nog ongeveer 40 boekjes van iedere soort over, die ik gaarne wil toezenden aan mensen, die iets meer willen weten van het land, waarin zij wonen.

YOUNG PEOPLE'S SOCIETY te OWEN SOUND

Eindelijk hadden we ook in Owen Sound de lang verwachte picnic op Vrijdag 25 Augustus j.l. Maar o wee, 's middags regende het pijpestelen, of er nooit geen eind aan zou komen. Gelukkig werd het om vijf uur droog en om 7 uur startten we bij de kerk. Ondanks de regen hebben we toch een fijne avond gehad.

De commissie had spelletjes op het programma, die in het Harrison Park gehouden zouden worden. Maar Ds. Bos vond het beter, dat we naar het gebouw Community Y verhuisden. Daar zaten we dan in een kring van ruim 40 jonge mensen, ongeveer de helft meer, dan er op Young People's gaan. Dominee stelde voor, dat we eerst kennis met elkaar zouden maken. Onder uitbundig gelach werden er spelletjes gedaan, die heus op de lachspieren werkten. Een ervan was wel erg vermakelijk n.l.: de meisjes moesten bij de jongens een lapje op de broek naaien.

Nadat we moe waren van het lachen, genoten we een paar films, die dominee ons liet zien. Het eerste, wat we op het doek zagen, was, wat er zich afgespeeld had op de picnic, gehouden op 1 Juli j.l. in het Harrison Park. Daarna zagen we enkele natuurfilms van het Nation Park, "Yellowstone", U.S.A.

Om ongeveer 9 uur vertrokken we naar Leith, waar een kampvuur werd gemaakt op het strand. 't Was wel niet zulk een mooi weer; het waaide nogal, maar het was niet erg koud en het was droog. Er werd een flink vuur gemaakt, waar we gezellig omheen gingen zitten. We smulden van de "wieners", geroosterd aan een stok in het vuur en de "buns" en we deden ons te goed aan geroosterde "marshmellows". Toen ieder verzadigd was kropen we allen dichtbij elkaar en zongen enkele Hollandse en Engelse liedjes.

Een van de meisjes kreeg er fleur in met enkele vlotte stukjes, waaraan ieder mee kon doen. Hebt u wel eens gehoord van: "Ik ben een muziekant,ik kom uit Schwaberland, ik kan mooi spelen!" enz. Zij bespeelde verschillende instrumenten, die ieder nadoen moest en meezingen. Er werden dergelijke stukjes gezongen en gedaan. Tenslotte hield Richtje Rodermond nog een declamatie over: De sterren.

Het vuur doofde bijna en er werd aanstalten gemaakt huiswaarts te gaan. Ds. Bos dankte de verschillende medewerkers voor het organiseren van deze picnic. En hij wekte de jongelui op als het enigzins mogelijk is, op Young People's te komen. De afstanden zijn ver natuurlijk, maar het is slechts 2 maal in de maand. Bovendien wees dominee er op: "Where there's a will, there's a way!" Ook aan deze avond kwam een eind. Na dankgebed van Ds. Bos ging de groep uiteen.

Secretaresse: **H. Rodermond.**

Zo zijn er hier in Canada

A. Bisschop

De kerk kan zijn begroting niet sluitend krijgen omdat de leden niet ten volle aan hun verplichtingen voldoen. Je moet eerst eens een eigen farm hebben en een nieuwe car dan kan je later wel eens wat meer afzonderen voor de kerk. Bovendien weten we niet of we wel in deze plaats blijven.

De Christelijke Schoolvereniging kan zich niet ontplooien om rede dat vele geen lid worden vanwege de dubbeltjes. 't Geeft toch niks vooreerst, misschien later beter.

We worden geen lid van de Chr. Immigratie Vereniging of van de Ziekteverzekering. We zijn meest met grote mensen. We kunnen dit risico zelf wel nemen. We zijn immers gezond he! en 't kost geld. We willen farmen!

We voelen niks voor dat sociale harnas waar we gelukkig uitgeraakt zijn toen we Holland verlieten, dus geen Chr. Sociale organen. We zullen ons zelf wel redden en gaan waar 't meeste te verdienen valt, want zie je, we willen gauw een eigen farm!

Weet je dat er emigranten zijn, die met drie gezinnen samen "Contact" lezen. Hoe bestaat het! En nog zeggen ze in Holland dat de besten gaan vertrekken!!

ADVERTENTIES

LAAT ANDEREN DEELEN IN UW BLIJDSCHAP en plaats een Advertentie in Contact, wanneer in uw gezin voor het eerst of bij herhaling een nieuwe wereld burger geboren wordt. En jongelui wanneer U trouwen gaat, verteld dit door middel van Contact aan al uw vrienden hier in Canada. De kosten zijn zeer klein.

Administratie Adres:
P.O. BOX 234 CHATHAM, ONT.

Met grote dank aan God geven wij U kennis van de geboorte van onze koon

CLARENCE

J. SCHENK
R. SCHENK—Oegema

Cochrane, Ontario, Box 519.

Met dankbaarheid en grote blijdschap geven wij kennis van de geboorte van onze Zoon en broertje.

JACOBUS RONALD

Mr. & Mrs. A. Boers.
Dicky and Rieske.

4 Nov. 1950, Trenton, Ontario.

ALGEMEENE KENNISGEVING

Heden werd door een noodlottig ongeval van ons weggenomen ons innig geliefst Zoontje en Broertje

KLAAS

in de prille jeugd van 15 maanden.

Zwaar valt ons deze slag, maar wij hopen te berusten in Hem wiens doen enkel wijsheid en liefde is. PS 103 vers 8

Mr. & Mrs. Klaas Veld en gezin.

Moorefield, Ont.

Heden werd van ons weggenomen, mijn lieve vrouw en der kinderen zorgzame Moeder, in volle verzekerdheid des geloofs

Mrs. Nan Klomp — Lugtigheid

in de leeftijd van ruim 36 jaren.
Psalm 144 vers 3 en 4 onberijmd.

John Klomp en kinderen, Sjaantje,
Nelleke, Gerrie, Arie en Kees.

20 October 1950, Ilderton, Ont.

TE KOOP—Wegens vertrek naar elders van mede bezitter te koop aangeboden een pas gereviseerde Chevrolet 1936. Schrijf naar: J. Verkuyl % Mr.H. Caldwell Carp, Ont.

BEKENDMAKING

Ons adres is nu: 308 Hess Street, S., Hamilton, Ont.
Bestel by ons uw Hollandse Scheurkalenders
$1.50 post paid
Maranatha, Flilipus, Verhoeve's Vraagt prijslijst van al onze Boeken, Bijbels en Psalm boeken.
308 Hess St. S. Hamilton, Ont.

REAL ESTATE BROKER

Indien U plannen hebt voor het kopen van een huis of farm vergeet niet om ons eerst te consulteeren. Ook behandelen wij alle soorten verzekering.

H. K. WELLS

P.O. Box 311, Dresden, Ont. Phone 748 and 749

AUTOMOBIEL VERZEKERING

Onze premies sparen U van $15 tot $35 per jaar aan uw automobiel verzekering.

J. L. DOUGHERTY

Phone 2138-J 29 Joseph St., Chatham, Ont.

AGENTSCHAP

STATE FARM MUTUAL AUTOMOBILE INSURANCE CO.

Voor reparatie of laschwerk aan uw Auto of Landbouwwerktuigen naar

L. E. BOERS,

Murphy Side Road - Sarnia, Ont.

4e huis vanaf Dual Highway.
Vlug en voor deelig.

FROZEN FOOD LOCKERS AND HATCHERY

Rasechte en Gekruiste Kuikens

Durance Farms

R R 1, - SARNIA, ONT.

Wie kan helpen?

Een Hollandse schoenmaker met gezin zou zich gaarne geplaatst zien in een of andere gemeente in Ontario. Stuur brieven aan:

P. PLAT % A. Huneau, R.R. 3, Essex, Ont.

WEDER-VERKOOPERS GEVRAAGD

Voor Witlof (Chicory)

Schrijf naar Mr. G. W. LENSING,
% Mr. Alden McLean, R.R. 3, Muirkirk, Ont.

Rideagh's Dairy

London Rd., SARNIA, ONT. Phone 2413-W-1

LEVERT U GAARNE

MELK - ROOM - BOTER EN EIEREN.

KERST GESCHENKEN

Ruime sorteering Sokken, Zelfbinders,, Overhemden, enz.

J. S. JANSSENS — SARNIA, ONT.
R.R. 3, Phone Di. 8069

Durfy's Bakery

BLENHEIM, ONTARIO

Het adres voor vers Fraser Ice Cream
Brood, koek, en banket, en fijn gebak
voor allerlei feestelijke gelegenheden.

Het Immigratie Comitee Vergaderde

J. Vander Vliet, Secretaris

De "Immigration Committee for Canada of the Christian Reformed Church" hield haar najaarsvergadering in Winnipeg, Man. op 11 en 12 October. Behalve Rev. J.M. Vande Kieft, zendeling in algemene dienst, vertegenwoordigende de Home Missions Board, waren aanwezig de 4 afgevaardigden uit de Provincies Ontario, Manitoba, Alberta en British Columbia. Deze laatste provincie was enige tijd vacant door het overlijden van Mr. L. Kool. Zijn plaats is nu ingenomen door Mr. J. Vander Velden.

Ter bespreking van de gebeurtenissen van het afgelopen jaar en van het program van actie voor 1951 waren deze keer al de fieldmen uitgenodigd, terwijl ook Rev. M. Dornbush en Mr. R. Jongbloed een gedeelte van de vergaderingen meemaakten.

Het Comitee besloot in het vervolg de provincie Saskatchewan te betrekken in de plaatsingsfeer van onze organisatie en drie centra werden aangewezen waarop voorlopig alle activiteit geconcentreerd zal worden. Aan een fieldman van Alberta en een van Manitoba werd opgedragen een onderzoek in te stellen aangaande plaatsingsmogelijkheden.

Uit de verschillende rapporten van de fieldmen bleek, dat in het afgelopen jaar de vraag naar Nederlandse arbeidskrachten groter was dan te voren. Er waren echter minder immigranten binnen gekomen, wat gedeeltelijk te wijten was aan gebrek aan bootruimte in het vroege voorjaar, en ook aan het feit, dat aanvragen van Canadese farmers te laat binnenkomen. In het algemeen ging het in 1950 nog te veel met horten en stoten en het bericht, dat de regering bezig is aan de "streamlining" van de immigratie te zullen werken werd met blijdschap ontvangen.

De vooruitzichten in alle delen van het land voor het plaatsen van farmers en vaklieden zijn zeer goed en wij mogen het komende jaar met grote verwachtingen tegengaan.

De rapporten van onze vertegenwoordigers tonen aan, dat de Nederlander niet traag is in het benaarstigen: sinds 1948 hebben velen boerderijen gekocht en in de meeste van onze nederzettingen is reeds een vaste kern aanwezig van landeigenaars. Het verschijnsel doet zich voor, dat sommigen te vlug eigen baas willen worden en kopen voordat zij voldoende kapitaal hebben verzameld. Hiertegen wordt onophoudelijk gewaarschuwd.

De samenwerking met de Canadese immigratie autoriteiten was veelal goed te noemen, in sommige plaatsen zelfs ideaal.

Uit de rapporten bleek tevens, dat nuttige organisaties zoals ziekteverzekeringen en begrafenisfondsen zeer werden gewaardeerd en reeds gunstig hebben gewerkt in het gezamenlijk dragen van elkanders lasten.

Ook dit jaar weer werd gestreefd naar versterking van de zwakke groepen. Op vele plaatsen zijn wij daarin geslaagd, vooral daar waar een levendig plaatselijk bestuur of een actief agent in samenwerking met onze fieldmen de zaak der immigratie behartigde.

Met dank aan God werd herinnerd aan het grote werk, dat door de Christian Reformed Church is ondernomen in Canada en dat tot resultaat heeft, het bijeen vergaderen in dit land van geloofsgenoten uit Holland en het voorkomen van verstrooing. Allerwegen ook worden Hollands sprekende predikanten uit de Ver. Staten geroepen naar het wijde arbeidsveld in Canada. Gods zegen op onze arbeid werd rijkelijk ervaren dit jaar.

Door het openen van plaatsingsmogelijkheden voor personen buiten de agrarische bedrijven zal voortaan emigratie naar Canada vanuit Holland op een bredere basis komen te staan, terwijl aanvragen voor bloedverwanten door de gunstige regeringsbepalingen in aantal zullen toenemen. De hernieuwde drang uit het overbevolkte Nederland van duizenden om voor zichzelf en hun kinderen de ruimte en de vrijheid van beweging te vinden spoort ons aan tot het ontwikkelen van steeds grotere activiteit. Moge God op dit streven zijn onmisbare zegen gebieden.

Afdeelings Nieuws

ESSEX

W. TAMMINGA

Eindelijk hebben we hier in Essex, Ont. een eigen dominee gekregen. Dr. Van Dijk is nu aangesteld als onze leeraar. Een lange tijd geleden al is op een classis vergadering ons probleem behandeld, en ongeveer een maand geleden heeft een gemeente in de States genaamd Kalamazoo een dominee voor ons beroepen. Dominee woont nu al twee weken in ons midden met z'n vrouw en dochter. Hun enigste zoon studeert in de States. Ze wonen nog niet in hun eigen huis, maar dat zal niet lang meer duren dan is dat wel "puik in orde gefixed". De gemeente Windsor-Essex binnenkort alleen maar "Essex", is flink uitgebreid na 1947. Toen waren er slechts twee gezinnen, nu echter zijn we met 170 zielen. Dit is het eerste jaar dat we de dienst in Essex houden want daar hebben we pas een kerk gekocht. Voorheen hadden we de dienst in Olinda, dat is een 12 mijl Zuid-Oost van Essex.

Hier in Essex hebben we op Sept. 28 een feestje gehouden ter ere van de komst van onze dominee en zijn familie. De vergadering begon om 8 uur 's avonds. De gehele gemeente was aanwezig en tot onze blijdschap ook verschillende afgevaardigden uit Kalamazoo, Detroit en Dearborn. De vergadering zou geopend worden door Ds. Vander Ziel uit Chatham, die consulent was van deze gemeente, maar om een of andere rede hebben we tevergeefs gewacht, want hij kwam niet. Daarom trad onze ouderling Overgauw op als chairman. Hij opende de vergadering met psalmen en gebed. De "Sunday School pupils" en de "Ladies Aid" hebben prachtige liederen gezongen, en later in het programma hebben een paar meisjes ook nog gezongen. De afgevaardigde van Kalamazoo was het eerst aan 't woord, daarna die van Dearborn en daarna van Detroit. Alle drie meenden ze dat ze geen speech konden maken, toch hebben ze ons een dik uur aan 't luiseren gehouden. Mr. Henry Knapper vertelde ons de historische geschiedenis van de gemeente Windsor tot het jaartal 1947. Van daaraf aan tot heden heeft Mr. Striemstra verder verteld. Toen is dominee ook zelf aan 't woord geweest. Na een 10 minuten pauze zijn we naar upstairs verhuisd want een basement is er in deze kerk niet. Boven stond de koffie en cake klaar. Daar had de vrouwen-garde natuurlijk voor gezorgd. De dominee zat in de ere plaats boven in de zaal. Er werd gezongen en er werden vrolijke stukjes gedaan. Mr. Van Dongen van Detroit was ook aanwezig en heeft ook nog een stukje voorgedragen. Er werden nog meer voordrachten gedaan. Er werd ook een pantomine gedaan. Het Friese volkslied werd ook gezongen natuurlijk omdat er zoveel Friezen waren. Een van de ladies heeft nog een prachtig gedicht over de kerk voorgelezen welke ze zelf pas gemaakt had. Toen werd ook het Wilhelmus nog gezongen. Daarna werd de vergadering door de dominee gesloten. Ik wil het nog eens herhalen: we heten hem een hartelijk welkom in ons midden. Het was 12 uur toen de Hollandse cars weer begonnen te rijden, ouden of nieuwe ze gingen naar alle vier windstreken de country in op huis aan!

R.R. 7 Oldcastle

Lindsay en Omstreken

JOHN VELLINGA

Toen ik Lindsay on omgeving bezocht, lag dit mooi stukje Canada in prachtige herfsttooi. Als wij al enige tijd in Canada zijn, dreigen wij wel eens onze gevoeligheid voor het prachtig Canadese landschap te verliezen, maar de uitbundige herfstpracht dwingt ons tot hernieuwde bewondering. Dat waren zo ongeveer mijn meditaties toen ik Bowmanville binnenreed.

Na Bowmanville mijn bewondering te hebben betaald - 't is er mooi - zette ik koers naar Lindsay. Lindsay is een mooie opkomende plaats. De bescheiden industrie, welke Lindsay nu bezit, mag gerust beschouwd worden als het begin van een bloeiende nijverheid.

En dan de velden rondom Lindsay. Dat is het wat de farmer-immigrant interesseert. Wel, over het algemeen is het daar goede grond, namelijk loom en klei, ook pasture, maar bijzonder veel stenen vindt men er niet.

Degene, die in de naaste toekomst een farm willen kopen, raad ik aan eens poolshoogte te nemen in het district rond Lindsay en Bowmanville. De Heer Buma, parttime-fieldman van onze organisatie is bereid U inlichtingen te verschaffen en alles te doen om u te helpen. Lindsay bezit een prettige groep Nederlandse immigranten, ja prettig, is het niet prettig waar Nederlanders, tegelijk geloofsgenoten, samen zijn. Ach, die Hollandse gastvrijheid met een kopje koffie, dat geniet ik vooral zoveel (als fieldman ziet u). Ieder heeft zijn moeilijkheden, wie heeft ze niet, zelfs een fieldman heeft ze geachte lezer!! maar groter dan de moeilijkheden is toch de vreugde om te wonen in dit schone land met zijn wijde perspectieven.

Owen Sound

Verenigingsleven.

Eerst iets over het verenigingsleven in 't algemeen. Wij hebben hier in Owen Sound een Mannen vereniging een Vrouwen vereniging en een Young People's vereniging. Al deze verenigingen staan onder leiding van onze Predikant en zijn Vrouw Ds. en Mrs. Bos. En we mogen ons Gode zij dank, verheugen in een gestadige groei. Het ledental op de Mannen en Vrouwen vereniging zou nog belangrijk groter kunnen zijn. Maar de afstanden spelen hier een grote rol. Er wordt vergaderd om de twee weken. De ene week Mannen en Vrouwen vereniging de andere week vergaderd de Youg People. Deze laatsten vergaderen in een gebouw in Owen Sound, wat vrij beschikbaar is voor jeugdverenigingen. De mannen en vrouwen vereniging vergaderen de laatste tijd geregeld bij een van de leden aan huis, en wel bij Mr. en Mrs. van Scheepen, welke hun huis gastvrij beschikbaar stellen voor dit doel, en waar we dan ook, zolang de sneeuw ons niet verhindert, een dankbaar gebruik van maken.

En in de wintertijd staat de pastorie weer gastvrij voor ons open, er is daar dan weer ruimte genoeg, omdat verschillende leden in die tijd niet kunnen komen.

Bazaar.

Als men spreekt van een bazaar, dan is daar in de regel een vrouwenvereniging bij betrokken, alzo ook hier. Onze vrouwenvereniging heeft het aangedurfd om na hun 1½ jarig bestaan, een bazaar te organizeren, welke uitstekend is geslaagd. Er is dan ook hard gewerkt, niet alleen op de vergaderingen, maar 't meeste thuis, en dan meestal in de nachtelijke uren. Want als een vrouw 't werk voor haar gezin overdag doet, blijft er voor andere dingen geen tijd over dan alleen in de laatste avonduren. Maar daar geven onze vrouwen niet om, daarvoor zijn het dan ook emigrantenvrouwen nietwaar? Er is gebreid, genaaid, geborduurd, gebakken, geknutseld, enz.enz. Een en ander viel dan ook zeer in de smaak, vooral bij de Canadian Ladies, welke dan ook verreweg het grootste gedeelte hebben gekocht.

's Avonds waren ook verschillende van onze mannen aanwezig, en werdt er een gezellig praat avondje gehouden, wat werd besloten met het laten zien van een paar films door Ds. Bos, wat door oud en jong op prijs werd gesteld. Hierna liet Ds. Bos nog een paar Psalmverzen zingen, en sloot deze dag met dank aan God.

Er kan nog worden vermeld dat de opbrengst van de bazaar is bestemd voor de kerk. De vrouwen vereniging kon na aftrek van de kosten dan ook $200 aan de Kerkeraad overhandigen. Zeker een mooi begin.

Plaatselijk nieuws.

Een paar weken geleden moest Mrs. T. Posthumus worden opgenomen in 't hospitaal voor een zware operatie, welke zeer goed is geslaagd. Dezelfde week werdt de kleine Marie Van Vliet opgenomen voor een blinde darm operatie welke ook heel goed is geslaagd. Beide patienten konden, Gode zij dank, hersteld het hospitaal verlaten.

Deze week trof ons het droevig bericht, dat de Here wiens doen enkel wijsheid is, plotseling uit het leven heeft weggenomen Mr. J. Klazinga uit Sarnia. De familie Klazinga behoorde voorheen bij onze groep, en is bij de meesten onzer wel bekend. Sterke de Here de Wed. en haar kinderen bij dit zo zwaar verlies.

Denkt hierom Jonge Mannen

Je moet het maar weten. Het was Zondag. De morgendienst is pas afgelopen, en omdat het zonnetje helder schijnt, gingen vele van onze jonge mensen na de dienst een wandeling maken. Natuurlijk waren hier ook jeugdige paartjes onder. Ze hebben elkaar de gehele week niet gezien, dus het is wat fijn als je dan Zondags elkaar ontmoet en bijna de gehele dag elkanders zoete gemeenschap mag smaken. Ja ik ben zelf ook jong geweest en weet er alles van, hoe heerlijk dat wel is. Ik zit in mijn car, een beetje aan het zeuren voor dat ik naar huis ga. En jawel hier kwamen zij, ik kon het niet missen. Twee flinke Hollandse jongens, zes voet lang, elk met een meisje met rode Hollandse wangen (geen rode lippen) stevig gearmd. De meisjes aan de rechter zijde. Men ziet dit bijna nooit in Canada, dat jonge mensen zo stevig gearmd op de side walks lopen. Maar ik vind dat niets erg, dus doe dit maar gerust.

Er is echter in Canada een gewoonte dat mannen de vrouwen altijd aan de binnenkant van het trottoir laten lopen, dus de gelukkige jonge man heeft dus zijn meisje nu eens aan de rechter dan weer aan de linker kant. Bijvoorbeeld, wanneer U op het trottoir wandelt, laat dan uw meisje steeds het dichtst bij de huizen en winkels lopen. Weet U wat men U naroept indien U zich hier niet aan stoort, namelijk: is uw meisje of vrouw te koop." Ja ik heb dit zelf ondervonden, en boy o boy wat kreeg ik een kleur. Zo ik dacht, toen ik mijn twee zes voet lange Nederlandse vrienden zag wandelen met beide meisjes aan de buitenkant, onze Hollandse jonge lui weten dit misschien nog niet. En laat mij in Contact ons jonge volkje hier even op attent maken. Dus heren als je nu weer een wandeling maakt met je meisje denk dan hierom want iemand die stevig gearmd loopt, wil toch niet graag er van beschuldigd worden dat zijn meisje te koop is.

Abonnements Formulier

Prijs een dollar per jaar, bij vooruitbetaling

Vul in uw naam en adres en geef het met betaling van een dollar aan uw plaatselijke agent, of stuur het naar ons administratie adres: P.O. Box 234, Chatham, Ont.

Uw naam. ....

Naam van boer ....

Postkantoor adres ....

....

Adres Verandering

Nieuw Adres
(Vermeld steeds uw File Nummer)

Naam. ....

Farmer ....

Postkantoor ....

Tegenwoordig Adres

Rev. John Gritter,
Box 35,
Aylmer, Ont.